

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायन्त्रालये ॥
लालाशिब्वामल्लाधिकारेज्यैष्ठमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्
संवत् १९४१ श्रावण प्र. २४

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
श्रीमद्भगवद्गीता
अध्याय ११

॥ ॥ श्रीगणेशायनमः अथज्यैष्ठमासकृत्यनिर्णयः तत्रादौ वृषसंक्रांतौ ॥ पूर्वोः षोडशघटिकाः पुण्यकालः रात्रौ संक्रमणे सति प्रागुक्तो निर्णयः अथमासकृत्यं महाभारते ज्यैष्ठमूलचयोमासमेकभक्तेन संक्षिपेत् ऐश्वर्यमतुलं श्रेष्ठपुमान् स्त्रीचाधितिष्ठति संक्षिपेदधिवाहयेत् तथाच निदाघकाले पानीयं यस्यातिष्ठत्यवारितं संसर्गविषमं कच्छेन्न कदाचिदवाप्नुयात् छत्रदानात् तथा ज्यैष्ठे सर्वान् कामानवाप्नुयात् छत्रोपानहयोर्दानं तस्मात् श्रेष्ठं द्विजोत्तमाः अक्षयं फलमाप्नोति नाकलोकं स गच्छति अक्षयफलं छत्रादिदानेन भवेदित्यर्थः वामनपुराणे तस्माज्ज्यैष्ठे सदा भूपतो यस्थं योर्चयेद्वरिं वीततापो न रास्तिष्ठेद्यावदाभूतसंस्तुवं विष्णुधर्मोत्तरे अखिलज्यैष्ठमासव्यापि श्रीप्राप्तिव्रतमुक्तं वैशाख्यां समतीतायां प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् पूर्ववत् पूजयेद्देवं श्रीसहायं दिने दिने पुष्पैर्मूलैः फलैश्चैव जुहुयादक्षतांस्तथा विल्वांश्च वह्नीसतंतं गोरसैर्भोजयेद्द्विजान् त्रिरात्रोपोषितो ज्यैष्ठ्या कनकं प्रतिपादयेत् वस्त्रयुग्मं च राजेंद्रतेन साफल्यमाप्नुयात् इति श्रीप्राप्तिव्रतं भविष्योत्तरे पिष्टेन कजजंकृत्वा ज्यैष्ठे मासि सवेदकं पुष्पैः संपूज्य गंधाद्यैर्नानावस्त्रविभूषणैः वर्षकोटियुगं साग्रं सूर्यलोके महीयते कजजो ब्रह्मा वामनपुराणे उदकुंभां बुधेनूश्च तालवृंतं सचंदनं त्रिविक्रमस्य प्रीत्यर्थं दातव्यं ज्यैष्ठमासि च ज्यैष्ठकृष्णप्रतिपदमारभ्य श्रीप्राप्तिव्रतारं भोत्रैवोक्तः ज्यैष्ठकृष्णद्वितीया समा नकल्पादिः तत्र श्राद्धादिकल्पादिकृत्योक्तं ज्यैष्ठकृष्णतृतीयायां गौरीव्रतांगत्वेन धृतिगौर्योः पूजनं शतावरीपूजनं ज्यैष्ठकृष्णचतुर्थीव्रतांगत्वेन गणपतिपूजनं चंद्रोदये अर्घ्यदानं नूतप्राशनं चकार्यं ज्यैष्ठकृष्णपंचम्यां शंखपालनागपूजनं ज्यैष्ठकृष्णषष्ठ्यां स्कंदकुमारपूजाव्रतं ज्यैष्ठकृष्णसप्तम्यां उभयसप्तमीव्रतांगत्वेन मित्रारूयसूर्यपूजाव्रतं ज्यैष्ठकृष्णाष्टम्यां त्रिलोचनाख्याशिवपूजारं भोनारदीये ज्यैष्ठे मासि द्विजश्रेष्ठकृष्णाष्टम्यां त्रिलोचनं यः पूजयति लोकेशनाकलोकं ब्रजेन्नरः भविष्योत्तरेपि ज्यैष्ठे मासि तथा षाढश्रावणे च तथापरे अपरे भाद्रपदे मासि

पूजयेच्चतुरामासानीलोत्पलकदंबकैः त्रिपुरांतकरंशंभुं शिवलोके वसेन्नरः ज्यैष्ठकृष्णनवम्यां दुर्गा सरस्वतीपूजा ज्यैष्ठकृ
 णादशम्यां तिथिपत्वेन धर्मपूजेत्युभयदशमीव्रतं ज्यैष्ठकृष्णैकादशी अपरा युधिष्ठिर उवाच ज्यैष्ठस्य कृष्णपक्षे च कावा
 ह्येकादशी भवेत् एतदाचक्ष्वमेकृष्णया वै पापस्य मोचनी श्रीकृष्ण उवाच साधुष्टं त्वयाराज न लोकानां हितकाम्यया
 ज्यैष्ठस्य कृष्णपक्षे तु ह्यपरा नामनामतः एकादशी महाराज महापातकनाशिनी ब्रह्महामघपः स्तेया गोत्रहा भ्रूणहा
 तथा अपरा सेवनाद्राजन्पूतो भवति मानवः कूटमानी कूटसेवी कूटसाक्ष्यं वदेन्नरः तुलाकूटकरः पापी कूटभाषारतश्च
 यः ज्योतिषां कूटगणकः कूटायुर्वेदिको भिषक् कूटशास्त्रप्रवक्ता च विज्ञेयानरकौकसः अपरा सेवनादिषां पापं नश्य
 तिनान्यथा क्षत्रियो यः क्षात्रधर्मं त्यक्त्वा युद्धात्पलायते स गच्छेन्नरकं घोरं यावदिन्द्राश्चतुर्दश शिष्यः शास्त्रं पठित्वा यो
 गुरुं निंदति नित्यशः चतुराशीति कल्पांतरैरेव नरके वसेत् स्वभर्तारं परित्यज्य यासेवेत्परपुरुषं सानारी नरकं
 गच्छेद्द्यावदाभूतसंख्यं अपरा सेवनादिषां पापं नश्यति नान्यथा कथयिष्यामि माहात्म्यमपरायानृपोत्तम शृणुष्व
 परयाभक्त्या सर्वपापप्रणाशनं पुष्करे च प्रयागे च काश्यां च नृपसत्तम त्रिष्वरणेषु राजेंद्र नदीनां संगमेषु च केदारे
 च विशालायां जंबू मार्गे तथैव च हरिद्वारे कनखले कुशावर्ते तथैव च ॥ कोटितीर्थे प्रभासे च कुरुक्षेत्रे च पांडव द्वारिका
 यां च गोमत्यां गंगासागरसंगमे तीर्थेष्वेतेषु राजेंद्र सेव्यमानेषु यत्फलं तत्फलं समवाप्नोति ह्यपरैकादशीव्रतात्
 रविग्रहे कुरुक्षेत्रे दानहोमनिषेवणात् गयायां पिंडदानेन प्रयागे स्नानमात्रतः यत्फलं मुनिभिः प्रोक्तमपरा सेवनात्तु तत्
 नातः परतरा काचित्पुण्या शुभफलप्रदा अर्धप्रसूतां गाराज न्योददाति द्विजन्मने तेनैव पृथिवीदत्ता सप्तद्वीपसागरा
 तस्माच्छतगुणं पुण्यमपराव्रतसेवनात् लोकानां चैव सर्वेषां हिताय कथिता तव माहात्म्यश्रवणादस्यादशगोदानजं
 फलं स्त्रीपुमान्समवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा इति ब्रह्मांडपुराणे पद्मपुराणे च ज्यैष्ठकृष्णापरैकादशीव्रतकथा

ब्र० र०
ज्यैष्ठ
२

ज्यैष्ठकृष्णद्वादश्यां ताथेपत्वेन हरिपूजाकार्यं ज्यैष्ठकृष्णत्रयोदश्यां वटसावित्रीव्रतारंभः कार्यः पक्षप्रदोषव्रतम
पिकाध्यम् अत्र सावित्रीव्रतारंभे अमावास्यापूर्णिमानुरोधेन यथात्रिरात्रसंपत्तिस्तथात्रयोदशीकार्येति कथायामु
क्तं कृत्यरत्नावल्याममापूर्णिमयोः प्राधान्याभिधानात् ज्यैष्ठकृष्णचतुर्दशीमाहेश्वरकल्पादितत्रश्राद्धकल्पा
दिकृत्योक्तं कार्यम् अस्यामेवोमासतीजन्मदिनव्रतं स्त्रीभिः सौभाग्याप्तये कार्यम् तथोक्तं नारदीये ज्यैष्ठकृष्णच
तुर्दश्यां जाता पूर्वमुमासती तस्मात्सातत्रसंपूज्या स्त्रीभिः सौभाग्यवृद्धये उपहारैश्च विविधैर्गीतनृत्योत्सवादिभिः
होमैः पयोभिर्वस्त्रैश्च पत्रपुष्पैः सुगंधिभिरिति अथ ज्यैष्ठस्यामावास्यायां सावित्रीव्रतम् ज्यैष्ठमास्यामावास्याय
सावित्रीव्रतमुत्तमं अवैधव्यायकुर्वेति स्त्रियः सर्वाः समन्विता इति राजमातङ्गे उक्तं च निर्णयामृते भाविष्ये ज्यैष्ठमायां
तथा ज्यैष्ठे वटमूले महामतिः त्रिरात्रोपोषितानारीविधिनानेन पूजयेत् अशक्तौ तु त्रयोदश्यां नक्तं कुर्वाजितेन्द्रिया
अयाचितं चतुर्दश्याममायां समुपोषणम् अथ व्रतविधिः उद्यापनं च नद्यादौ तिलामलकरजनीविलेपनपूर्वकं स्ना
त्वा वार्षिकत्वात् पूजादिकं निर्वर्त्य उद्यापनपूजादिसंकल्पं कुर्यात् तद्यथा तिथ्यादिकमादावुच्चार्य मम भर्तुः पुत्रा
दीनां चायुरारोग्यैश्चर्यादिप्राप्तिपूर्वकमिह जन्मनि जन्मांतरे च आत्मनश्चावैधव्यप्राप्तये आचरितवटसावित्री
व्रतोद्यापनपूजादिकमहं करिष्ये इति संकल्प्य वृताचार्यो वटमूले गृहे वा वेदिकां विधाय तत्र सर्वतोभद्रं विरच्य तत्र
ब्रह्मादिदेवताः संपूज्य तत्र कलशद्वयं प्रतिष्ठाप्य एकस्मिन्कलशे हैमं ब्रह्माणं ब्रह्मयज्ञानमिति मंत्रेण गायत्रीमंत्रे
ण सावित्री हैमीं प्रतिष्ठाप्य तदुत्तरद्वितीयकुम्भे पलादधिकराजतपथं के हैमीसत्यवत् सावित्रीयमनारदप्रतिमाः
संस्थाप्य नाममंत्रैरावाह्य पुरतः काष्ठभारं कुठारं च हैमं राजतं च निधाय पूजयेत् अत्राशक्तौ एकस्मिन्कलशे एकस्या

मेवमूत्तासवधापूजन पुष्पपूजात्तरनाममंत्ररगपूजा सावित्रीपादौप- सावित्री जानुनीकमलपत्राक्ष्यै कटिभूतधा
 रिण्यैउदरं- गायत्र्यैकटिपू- ब्रह्मप्रियायैशिरःपू- पत्रपुष्पपूजानंतरं अर्घ्यदद्यात् रजतादिपात्रेण द्वयोरपि उंकार
 पूर्वकेदेविवीणापुस्तकधारिणि वेदमातर्नमस्तेस्तु अर्घ्यं प्रयच्छमे पतिव्रतेमहाभागेभर्तुश्चाप्रियवादिनि अर्घ्ये
 ध्वंपंचसौभाग्यंदेहित्वंममसुव्रते पुत्रान्पौत्रांश्चसौभाग्यंगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते अथब्रह्मसत्यवतोरर्घ्यदानं त्वया
 सृष्टंजगत्सर्वसदेवासुरमानुषं सत्यव्रतधरादेवब्रह्मरूपनमोस्तुते अथयमायार्घ्यदानं त्वंधर्मसाक्षीलोकानांशु
 भाशुभविवेककृत् वैवस्वतगृहाणार्घ्यं धर्मराजनमोस्तुते ततो नारदीयार्घ्यदानं नारदायनमस्तुभ्यंसुरेशादिभिर
 चित गृहाणार्घ्यंमयादत्तमवैधव्यंप्रयच्छमे अथसर्वेवाप्रार्थना सावित्रीब्रह्मगायत्रीसर्वदाप्रियभाषिणी तेनस
 त्येनमापाहिदुःखसंसारसागरात् मयाकृतंमहाघोरंजन्मांतरशतैरघं भस्मीभवतुतत्सर्वमवैधव्यंप्रयच्छमेब्रह्मस
 त्यवतोः प्रार्थना अवियोगोयथादेवसावित्र्यासहेतेविभो अवियोगस्तथास्माकंभूयाज्जन्मनिजन्मनि सावित्र्याः
 प्रार्थना सावित्रीत्वंयथादेविचतुर्वर्षशतायुषं पतिंप्राप्तासिगुणिनममदेवितथाकुरु यमप्रार्थना कर्मसाक्षिनृज
 गत्पूज्यैसर्ववंधप्रसोदमे संवत्सरव्रतंसर्वपरिपूर्णतदस्तुमे ततःसुवासिनीःसंपूज्य वायनानिदद्यात् कथाश्रवणा
 दिना रात्रिनयेत् प्रातःअग्निंप्रतिष्ठाप्यअन्वादध्यात् सावित्रीगायत्रीमंत्रेणपायसघृतदूर्वातिलब्रीहियवद्रव्यैःप्र
 त्येकमष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतीभिर्ब्रह्माण्धर्मराजनारदंचव्याहृतिमंत्रेण तिलब्रीहियवद्रव्यैः प्रत्येकमष्टोत्तरश
 तसंख्याहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकयाज्याहुत्या पक्षे सत्यव्रतसावित्र्योर्ब्रह्मसावित्र्योश्च यवाहुत्याहु
 त्वा पृथक् होमादिकंनास्तीति पूजादौ तन्नाममंत्राभ्यामेव तयोः पूजाइत्युक्तत्वात् एवंहोमंसंपाद्य तत
 श्चतुर्विंशतिर्द्वादश अष्टौवाचत्वारि मिथुनानि वस्त्रादिनासंपूज्य पूरिकाभोदकमंडकादिकूष्माण्डनारिकेल

ब्र० र०
ज्यैष्ठ्य०
३

मातुलुंगदाडिमबीजपूरादिफलहरिद्राकुंकुमकेसरविचूर्णिकज्जलकंठसूत्रकंकणमौक्तिकपादभूषणवस्त्रकंचुकीआदर्श
पात्रादिदक्षिणातांबूलादियुतं सूर्यस्थनवंसूर्यसहितंवायनंदद्यात् तत्रमंत्रः सोपस्करं द्विजश्रेष्ठव्रतसंपूर्तिकारकं वाय
नंतेप्रयच्छामिसावित्रीप्रीयतामिति ततः पीठव्रतपूर्तयेगांचदत्त्वा सद्गतेन ब्राह्मणान्संतर्प्य आशिषोगृहीत्वा इष्टज
नैः सहभुंजीत इयानत्रविशेषः रात्रौ अरुंधतीं दृष्ट्वा संपूज्य अर्घ्यं दद्यात् अरुंधतिनमस्तुभ्यं वसिष्ठस्य प्रियेशुभे
पुत्रान् देहि सुखं देहि गृहाणा अर्घ्यं नमोस्तु ते इत्यर्घ्यं दत्त्वा भुंजीत अथात्र पंचतपोव्रतं मात्स्ये ज्यैष्ठ्ये पंचतपाः सायं हेम
धेनुप्रदो भवेत् यात्यष्टमी चतुर्दश्या रुद्रव्रतमिदं स्मृतं ज्यैष्ठ्ये अष्टम्यां चतुर्दश्यां च शुक्लायां पंचतपाः पंचाग्निव्रतधृक् च
तुर्दश्यां सायंकाले व्रतांति हेमो धेन्वाश्च दानादिवं यातीत्यर्थः हेमधेन्वोरिति षष्ठी समासः षष्ठ्यर्थलक्षणायते तथाचा-
ग्नेये ज्यैष्ठ्ये पंचतपाः सायं चतुर्दश्याष्टमीषु च यः करोति सुवर्णस्य धेनुदानं द्विजातये स याति शांकरं लोकं रुद्रव्रतमिदं
स्मृतम् धेनुसौवर्णीशेषं पूर्ववत् इति इंद्रव्रतं ज्यैष्ठ्यशुक्लपक्षे कर्त्तव्यं सप्ताहमात्रसाध्यं अत्राशक्तौ शुक्लपक्षे अष्टमी
चतुर्दशीमात्रेऽपि वा कार्यम् तत्रैवास्य समाप्तिदर्शनात् अष्टमी चतुर्दश्याः प्रत्येकदिनसाध्यं वा अस्य समाप्तिश्चतुर्द-
श्यामेवोक्ता सायंकालेवेत्युक्तत्वात् वामनपुराणे शुक्लपक्षदानमुक्तम् उदकुंभां बुधेनुं च तालवृत्तं सचंदनं त्रिवि-
क्रमस्य प्रीत्यर्थं दातव्यं साधुभिः सदेति ज्यैष्ठ्यप्रकरणात् सदा ज्यैष्ठ्यशुक्लपक्षे एवेदं दानं प्रतिवर्षं प्रदेयमिति सदापद-
द्योतनाभिप्रायः शिष्टाश्चाप्युदाहरन्ति यो वृषवार्तिनिसवितारिशिरीषवरबीजमश्नाति स नरः स्वर्गपतिसदृशो नाग-
कुलं दृश्यते स ततस्त्वर्जवरेण कीटाद्यविद्धता ज्यैष्ठ्यशुक्लप्रातिपदिकामारोग्यप्रतिपद्गतांगत्वेन वरुणारूयसूर्यपूजा
व्रतं कार्यं नारदीये अत्र करवीरव्रतमुक्तं अथ ज्यैष्ठ्यशुक्लपक्षे पक्षत्यां दिवसोदये देवोद्यानभवं ह्यंकरवीरं समर्चयेत् रक्त-
तंतुपरीधानं गंधधूपविलेपनैः प्रभूतसप्तधान्यैश्च नारंगैर्बीजपूरकैः अभ्युक्ष्याभ्युक्ष्यतोयनं मंत्रेण तं क्षमापयेत्

ग्राह्या वृहत्तयातथारंभासावित्रीवटपैतुकी कृष्णाष्टमीचभूताचकर्तव्यासंमुखीतिथिरितिस्कांदोक्तेः अस्याः कक्षाविधा
 नंच भविष्ये युधिष्ठिरउवाच स्त्रीणांसंपद्यतेयेनमर्त्यलोकेगृहेशुभं पतिप्रेमतथात्यंततन्मेवब्रूहिब्रतंशुभं श्रीकृष्ण
 उवाच एकदापार्वतीशंभूस्थितौमुनिसुरावृतौ कैलासशिखरेरम्येनानाधातुविचित्रिते नानाद्रुमलताकीर्णैरनाना
 पुष्पोपशोभिते शंकरःपार्वतींप्राहकिंत्वयासद्व्रतंकृतं वामोरुयेनमेत्यंतंप्रियासिवस्वर्णिनि आगच्छजानुदेशंमेसुप्र
 सन्नाननाप्रिये ब्रूहिचावितथंसर्वत्वयापार्वतियत्कृतं इत्युक्ताप्रणताभूत्वागौरीप्राहशिवंशुभा तृतीयायांसमाची
 र्णमयारंभाब्रतंशुभं तेनमेत्वंमनोहारिभर्ताभूतोसिशंकरइश्वरिचाप्यहंस्त्रीणांतवदेहार्धहारिणी ईश्वरउवाच कीदृशं
 तद्व्रतंभद्रेसर्वसौख्यप्रदायकं ब्रूहिपार्वतियत्नेनयच्चाणैपितुरंतिके गौर्युवाच पुराहंदेवतिष्ठामिकुमारीभवेनपितुःहि
 मवद्ब्रूहेरम्येसखागणसमावृता ततोहंमनयाप्रोक्तास्वपित्राचाहिमाद्रिणा पुत्रिरंभाब्रतंचीर्णचिरसौभाग्यवर्धनं
 येनप्रारब्धमात्रेणसर्वसंपत्स्यतेतव सौभाग्यंस्त्रीगणैश्वर्यमहादेवीपदंततः एवंकरोमितेतातमयाचोक्तंवचःपितुः
 मनोभिलषितंकांतयेनप्राप्तोमिशंकरं मेनोवाच अद्यशुक्लतृतीयायांस्नात्वानियमतत्परा कुरुपार्श्वेषुपंचाग्नीनृज्व
 लमानानृहुताशनान् गार्हपत्यंदक्षिणाग्निमानायाहवनीयकं पंचमंभास्करंतेजइत्येतेपंचवह्नयः एतेषांमध्यमाभू
 त्वातिष्ठपूर्वमुखाचिरं सर्वाभरणसंयुक्तांदेवीमभिमुखीकुरु महालक्ष्मींमहाकालींमहामायांमहामहीं चतुर्भुजांध्या
 नपरांपंकजोपरिसंस्थितां मृगाजिनच्छन्नकुचांजटावल्कलधारिणीं गंगाचयमुनासिंधुःशतद्रुर्नर्मदानदी सरस्व
 तीवैतरणीसैवप्रेक्तामहासती तस्याश्चप्रोक्षणपराभवतद्भावभाविता होमंकुर्युर्धतात्मानोब्रह्मणाःसर्वतोदिशं दे
 व्याःपूजाप्रकर्तव्यापुष्पधूपादिनाततः बहुप्रकारैर्भक्ष्यैश्चनैवेद्यैर्धृतपाचितैःस्थापयेत्पुरतोदेव्याःपृथक्सौभाग्यमेव
 चजीरकंतृणराजश्चकुसुमंकुंकुमतथा निष्पावाःपावनतरालवणंशर्करागुडं पुष्पमंडपिकाकार्य्यागंधपुष्पाधिवासि

ब्र० र०
ज्यैष्ठ्य
४

करवीरवृषावासनमस्तेभानुवल्लभ दंभोलिभृत्सदुर्गादिदेवानांसततांप्रिय आकृष्णेनेतिवेदोक्तमंत्रेणेत्यंक्षमापयेत्
 एवंभक्त्यासमभ्यर्च्यदत्त्वाविप्रायदक्षिणां प्रदक्षिणंततःकृत्वापश्चात्स्वभवनं व्रजेत् इदंकरवीरपूजाव्रतं भविष्योत्तरे
 पि एतद्व्रतंपुरापार्थसूर्याराधनकाम्यया अनुष्ठितंविशुभयासावित्र्या सत्यभामया दमयंत्यासरस्वत्यागायत्र्या
 गंगयातथा अन्याभिरपिनारीभिर्मर्त्यलोकेऽप्यनुष्ठितं करवीरव्रतंपार्थसर्वसौख्यफलप्रदं संपूज्यरक्तकुसुमार्चित
 सर्वशाखं नीलैर्दलैस्तततनुंकरवीरवृक्षं भुक्त्वा मनोभिलषितान्भुविभोग्यभोगांस्तेवैप्रयांतिभवनंभरताग्रभानोः श्र
 यास्यामेवज्यैष्ठ्यशुक्लप्रतिपदि दशहराव्रतांगत्वेन गंगापूजास्तवादिप्रारंभः कार्यः तदुक्तंकाशीखंडे ज्यैष्ठ्ये
 मासिसितेपक्षेप्राप्यप्रतिपदंतिथिं दशाश्वमेधिकेस्नात्वा मुच्यतेसर्वपातकैः एवंसर्वासुतिथिषुक्रमस्तार्यानरोत्तमः
 आशुक्लपक्षदशमीदशजन्माघमुत्सृजेदितिदशहरांगंगास्तोत्रं दशहरादशमीविधाने वक्ष्यमाणं ज्ञेयम् ज्यैष्ठ्ये
 षु द्वितीयायांचतुर्वक्ररूपभानुपूजा नारदीये ज्यैष्ठ्यशुक्लद्वितीयायांभास्करंभुवनीधिपं चतुर्वक्रस्वरूपंचसमभ्यर्च्यवि
 धानतः भोजयित्वा द्विजान्भक्त्याभास्करंलोकमाप्नुयात् इयंज्यैष्ठ्यशुक्लद्वितीयाकलिंजनयंती तदुक्तंज्यैष्ठ्यशुक्लद्वितीया
 यांवौहः कल्किर्भविष्यतीति नभस्येचद्वितीयायांबलभद्रोभवत्तदेत्यादि इयंद्वितीयासोपपदा इतिकालादर्शं सि
 ताज्यैष्ठ्यद्वितीयाचआश्विनेदशमीसिता चतुर्थीद्वादशीमाघेऽन्ताःसोपपदाःस्मृताइति अत्रवेदाध्ययननिषेधो नार
 दीये युगादिषुचसर्वासुतथामन्वंतरादिषु अनध्यायंप्रकुर्वीततथासोपपदास्वपीति ज्यैष्ठ्यशुक्लतृतीयायांरंभाव्रत
 मुक्तं नारदीये भविष्येच अथज्यैष्ठ्यतृतीयातुशुक्लारंभेतिनामतः तस्यांसमाध्यैविधिवत्पूजयेद्ब्राह्मणोत्तमम् गन्ध
 पुष्पांशुकाद्यैस्तुनारीसौभाग्यकाम्यया रंभाव्रतमिदंविप्रविधिवत्समुपोषितं ददातिवित्तपुत्रांश्चमतिंधर्मेशुभाव
 हां माधवीये भविष्येऽपि भद्रेकुरुष्वयत्नेनरंभास्यं व्रतमुत्तमं ज्यैष्ठ्यशुक्लतृतीयायांस्नातानियमतत्परेति साच विद्वा

ता पद्मासनेनसातिष्ठेद्यावत्परिणतोरविः ततःप्रणम्यरुद्राणीमंत्रमेतदुदीरयेत् वेदेषुसर्वशास्त्रेषुदिविभूमौधरात
 ले दृष्टःश्रुतश्चबहुशोनशक्त्यारहितःशिवः त्वंशक्तिस्त्वंस्वधास्वाहात्वंसावित्रीसरस्वती पतिगृहेदेहिदेविवसु
 देहिनमोस्तुते एवंक्षमापयेद्देवीप्रणिपत्यपुनःपुनः देहिभक्त्यागृहंरम्यंविचित्रंबहुभूमिकं छाद्यकाटारकेदारक
 पोतालिविभूषितं कुड्यस्तंभगवाक्षाढ्यमाणिमंडिततोरणं पद्मरागमहानीलवज्रवैदूर्यभूषितं गृहदानविधाने
 नब्राह्मणायतपस्विने सपत्नीकायसंपूज्यंसर्वोपस्करसंयुतं सुवासिनीभ्यस्तद्देयंनैवेद्यंसूर्पसांस्थितं निर्वर्त्यविधि
 नानेनततः पश्चात्क्षमापयेत् दांपत्यानिचपूज्यानिचतुर्थ्यामधुरैरसैः इत्युक्तयामयाचीर्णीहरंभात्रतंपरं व्रतांते
 गस्त्यमुनयेदत्तंगृहवरंशुभं लोपामुद्राप्रियापत्नीतस्यवेश्मानिपूजिता तेनधर्मेणदेवत्वंभर्तालब्धोसिशंकर अर्ध
 कायेस्थितातेनस्त्रीणांज्येष्ठापिचेश्वरी अतएतद्भ्रतरम्यंयाश्चरिष्यंतियोषितः कौंतेयपुरुषोवापिरूपातंत्रह्यव्रतंभुवि
 तासांपुत्रागृहभोगाःकुलवृद्धिर्भविष्यति स्त्रीणांचातुलसौभाग्यंगार्हस्थ्यंसार्वकामिकं वालवृद्धस्थमध्यानांरूपलाव
 ण्यवृंहणं सपत्नीदर्पदलनंवशीकरणमुत्तमं अनेनव्रतधर्मेणपरलोकेयुधिष्ठिर चिंतितोवापिसंपूर्णः पिंडबंधः
 प्रजायते मर्त्यलोकेशुभेदेशेशुभेग्रामेशुभेपुरे हिमवद्विध्ययोर्मध्येचार्यावर्त्तमनोहरे उत्पद्यचशुभेवासे
 पूर्वोत्पन्न धनेकुले मृतःशक्रपुरंयातिततोविष्णुपुरंव्रजेत् ततःशिवपुरंयातिव्यासस्यवचनंयथा यद्रंभ
 यामलभयायहरेस्ततश्चगौर्या हिमाद्रिभवनस्थितायापिचीर्णी तस्याव्रतंभुविकरोतिरतास्वधर्मेब्रह्मे
 शकेशवपातिसुखदंलभेत्सा इति भविष्योत्तरे पंचाग्निसाधनंरंभाव्रतं ज्यैष्ठशुक्लतृतीयायांकार्यत्रस्यो
 द्यापनं यथाशक्तिगृहदानसाहितंकार्यं गृहदानं कूर्मपुराणे शक्तिःसर्वसंपूर्णगृहंरम्यमथापिवा सदक्षिणांदिजे
 दत्त्वाब्रह्मलोकंव्रजेन्नरः गारुडेच ऐष्टिकंदारवंवापिमृएमयंवापिशक्तिः सर्वोपस्करणोपेतंददातिविपुलगृहं

ब्र० र०
ज्येष्ठ०
५

ब्राह्मणायदरिद्रायविदुषेचकुटुंबिने क्रीडित्वा सुचिरं कालं मानुष्यं लोकमागतः भवत्यव्याहृतैश्वर्यः सर्वकामसमन्वितः
अथ गृहदानप्रयोगः गृहमध्ये दक्षिणभागे पंचवर्णरजोभिः पद्मं विलिख्य तदुपरि प्रस्थमात्रान् तिलान् तदुपरि शय्यां
स्थापयित्वा शय्यापरिसौवर्णीलक्ष्मीं नारायणं च संपूज्य प्रतिग्रहीतारं सपत्नीकं प्रतिग्रहार्थं वृत्वा तं च करे गृहीत्वा स
मंत्रघोषं वक्ष्यमाणं त्रैलोक्यं प्रवेशयेत् ते च मंत्राः एहो हि नारायण दिव्यरूपसर्वामरैरर्चितपादपद्म शुभाशुभानंदशुचौ
मधीशलक्ष्मीयुतस्त्वं च गृहं गृहाण नमः कौस्तुभनाथाय हिरण्यकवचाय च क्षीरोदार्यवसुप्ताय जगदात्रे नमो नमः भू
लोकप्रमुखा लोकास्तव देहे व्यवस्थिताः नंदंति यावत्कल्पांतं तथास्मिन् भवमे गृहे त्वत्प्रसादेन देवेश पुत्रपौत्रैर्युतोगृहे
पंचयज्ञक्रियायुक्तो वसेदा चंद्रतारकं ततस्तत्पूर्वस्थापितशय्योपरि उदङ्मुखमुपवेश्य स्वयमासने प्राङ्मुख उपविश्य
ओमद्येत्यादिदेशकालकीर्त्तनानंतरं ममुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय देवप्रेक्षिकादि रचितं यथोपपात्तिसंपादितं कांस्य
ताम्रादिभाजनसर्वधान्बलवणगुडशर्करादिविविधरसोपेतं गोबलीवर्ददासीदासमंचतूलिकावितानादिसर्वोपकरण
युतंसदीपप्रभोज्यान्नसर्वदेवतंगृहं सर्वपापक्षयपूर्वककल्पकोटिशतावधि ब्रह्मलोकमर्हापत्वादियथाभिलषितकामन
या तुभ्यमहं संप्रददे शिलाकाष्ठप्रेक्षिका रचितगृहे तु कल्पकोटिशतावधिनारायणसमीपक्षीरार्णवनिवासकाम इति
मृण्मयगृहदानेऽपि एकैकमन्वंतरावच्छिन्नप्रतिलोकपालपुरनिवासकाम इति इहतु मनोभिलषितमहेश्वरप्रतिमभर्तुर
तिप्रेमान्वितस्थिरसौभाग्यप्राप्तये रंभातृतीयाव्रतोद्यापनसांगतावत्तये इदं तुभ्यमहं संप्रददे ततः प्रार्थना इदं गृहं गृ
हाण त्वंसर्वोपस्करसंयुतं तव विप्रप्रसादेन ममास्त्वभिमतं फलं गृहं मम विभूत्यर्थं गृहाण त्वं द्विजोत्तम प्रीयतां मे जगन्ना
थो वास्तुरूपी जनार्दनः ततः प्रतिग्रहीता देवस्य त्वेति यजुषा प्रतिगृहणीयात् कामस्तुतिं च पठेत् ततः स्वर्णसहस्र
मारभ्यैकसुवर्णपर्यंतं दानं दक्षिणा यथाशक्ति प्रदेया पादुकोपानच्छत्रचामरादिकं दद्यात् संपन्नं वाप्यसंपन्नं

गृहोपस्करभूषणं सर्वसंपूर्णमेवास्तु त्वत्प्रसादाद्द्विजोत्तमेति प्रार्थयेत् अस्य फलं मास्ये य एवं सर्वसंपन्नं पकेष्टं विनिवे
 दयेत् कल्पकोटिशतं यावद्ब्रह्मलोके महीयते शैलजदारुजं वापियोदद्याद्द्विधिपूर्वकं वसेत्क्षीरार्णवे रम्ये नारायणसमी
 पतः मृगमयं वापियोदद्याद्गृहं सुपस्करान्वितं पुरे तु लोकपालानां प्रातिमन्वंतरं सेत् अत्र वास्तुपूजनमपि कार्यं मंड
 पवेदिपूजा सर्वतोभद्रमंडलदेवतापूजा ग्रहहोमादिकं चाचार्यानुमत्या यथाशक्तिकुर्यात् चतुर्दिक्षु चत्वारि कुंडानि वि
 धाय दक्षिणाग्निप्रमुखाग्निपूजा होमादिकं ब्राह्मणैः कारयित्वा दक्षिणावस्त्रगोदानादिकं यथाशक्तिकुर्यात् इति सोद्या
 पनं रभातृतीयाव्रतम् अस्यां सौभाग्यशयनव्रतांगत्वेन ललितादेवीपूजा धृतप्राशनं गौरीपूजा व्रतं मंदारपुष्पप्राशनं च
 इति ज्यैष्ठ्यशुक्लतृतीयाव्रतानि ज्यैष्ठ्यशुक्लचतुर्थ्यां सतीव्रतमुक्तं नारदीये ज्यैष्ठ्यशुक्लचतुर्थ्यां तु सतीव्रतमनुत्तमं
 कृत्वा गणपतेर्मातुर्लोके मोदेत तत्समं निर्णयामृते अस्यामुमाजन्मोक्तं ज्यैष्ठ्यशुक्लचतुर्थ्यां तु जाता पूर्वमुमासती तस्मा
 त्सातत्र संपूज्यास्त्रीभिः सौभाग्यवृद्धये उपचारैश्चावावेधैर्गीतनृत्योत्सवादिभिः होमैः पयोभिर्वस्त्रैश्च पत्रपुष्पैः सुगं
 धिभिरिति ज्यैष्ठ्यशुक्लपंचम्यां पितृपूजनं नारदीये तथा ज्यैष्ठ्यपंचम्यां पितृनभ्यर्चयेत् सुधीः सर्वकामफलावाप्तये
 वायनैर्विप्रभैर्जनैः ज्यैष्ठ्यशुक्लषष्ठां दिननाथपूजाव्रतम् ज्यैष्ठ्यमासे शुक्लषष्ठां विधिनेष्ट्वा दिवा करं लभते वांछितान् कामांस्त
 सादान्नसंशयः ज्यैष्ठ्यशुक्लषष्ठां मेव स्कंदपूजाव्रतमपि कार्यं ज्यैष्ठ्यशुक्लसप्तम्यां मिद्ररविपूजाव्रतं नारदीये ज्यैष्ठ्ये तु शुक्ल
 सप्तम्यां जात इंद्रोरविः स्वयं तं संपूज्य विधानेन सोपवासो जितेन्द्रियः स्वर्गतिलभते विप्रदेवद्रस्य प्रसादतः ज्यैष्ठ्यशुक्लाष्ट
 म्यां देवीपुराणोक्तं शुक्लादेवीपूजाव्रतं शुक्लाष्टम्यां पुरादेवीशुक्लादेवी महाशानिं बधाय दानवैर्द्राणां शुक्लशुक्ले प्रपूजयेत्
 अशनिं जग्राहति शेषः नारदीयेऽप्येवं ज्यैष्ठ्यशुक्ले तथाष्टम्यां यो देवीं पूजेन्नरः स विमानिनश्चरति गंधर्वाप्सरसांगणैः
 ज्यैष्ठ्यशुक्लनवम्यामुमाव्रतं नारदीये ज्यैष्ठ्यशुक्लनवम्यां तु सोपवासो नरोत्तमः उमां संपूज्य विधिवत् कुमारिभोजयेद्द्विजान्

ब्र० र०
ज्य० ष०
६

स्वशक्त्या दक्षिणादिवाशाल्यन्नपयसाहृतं उमात्रतमिदं विप्रयः कुर्याद्विधिवन्नरः सभुक्त्वे हवराभोगानन्ते स्वर्गं
गतिं लभेत् अथैवं भविष्योत्तरेपि उपवासपरो भूत्वा नवम्यां पूजयेदुनां ब्राह्मणीमिति वैनाम्ना श्वेतरूपेण रूपिणीं ज्यै
ष्ठेमासि नृपश्रेष्ठकृत्वा नक्तस्य वैविधिं शाल्यन्नपयसोपेतं स्वयं भुञ्जीत वाग्यतः कुमारीर्भोजयेद्भक्त्या स्वशक्त्या ब्राह्म
णां स्तथेति ज्यैष्ठशुक्लदशमी दशहरारूपा तदुक्तं नारदाय ज्यैष्ठशुक्लदशम्यां तु जाह्नवी सरितां वरा समायाता धरां स्व
र्गात् तस्मात्सा पुण्यदा स्मृता अत्र दशयोगविशेषस्तत्रैव ज्यैष्ठशुक्लदलहस्तो बुधश्च दशमी तिथिः गरानंदव्यतीपा
ताः कन्येदुर्दृष्टभास्करः दशयोगः समाख्यातो महापुण्यतमो मतः हरते दशपापानितस्माद्दशहरा स्मृता अस्यां यो
जान् हवीं प्राप्य स्नातिसंप्रीतमानसः विधिना जान् हवीं तैयि सयाति हरिं मंदिरं हेमाद्रौ भविष्ये अस्याः केवलदशम्या एव
हस्तमात्रयोगे दशहरात्वमुक्तम् ज्यैष्ठेमासि सिते पक्षे दशमी हस्तसंयुता हरते दशपापानितस्माद्दशहरा स्मृता ॥ वारा
हेतु गंगाया एव दशहरेति नामविशेषः दशम्यां शुक्लपक्षे तु ज्यैष्ठेमासि कुजे हनि अत्र तीर्णाय तः स्वर्गाद्ब्रह्मर्क्षे च सरिद्वरा
हरते दशपापानितस्माद्दशहरा स्मृता तस्यां स्नानं प्रकुर्वीत दानं चैव विशेषत इति रुकांदेपि दशयोग उक्तो यथा ज्यैष्ठेमा
सि सिते पक्षे दशम्यां बुधहस्तयोः गरानंदव्यतीपातैकन्या चंद्रे वृषे रवौ दशयोगेनरः स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते अत्र
बुधभौमयो योगे कल्पभेदेन व्यवस्था इयं च यत्र योगदाहुल्यं तत्रैव कार्या योगाधिक्यश्रवणात् ज्यैष्ठेमासि सति
योगविशेषेण तत्रैव कार्या न तु शुद्धे दशहरात्वोत्कर्षश्च चतुरष्वापि युगादिष्विति हेमाद्रौ ऋष्यशृंगोक्तेः तथा च
ब्रह्मपुराणे ज्यैष्ठस्य शुक्लदशमी संवत्सरमुखी स्मृता तस्यां स्नानं प्रकुर्वीत दानं चैव विशेषत इति इयं च युगादिवत्स्वतंत्रैव
योगविशेषं विनापि दशपापहरेति तथा च रुकांदे यांकांचित्सरितं प्राप्य दद्याद्भौं स्तिलोदकं मुच्यते दशभिः पापैर्महा
पातकसंभवैः एवं ज्यैष्ठे शुक्लदशम्यां नदीस्नानमात्रस्य दशविधपापनिवृत्तिः फलं एवं दानस्यापि तथा च ज्यैष्ठेमासि

सितेपक्षेदशमीवुधसंयुता हरतेदशपापानितस्मादशहरास्मृता अत्रबुधयोगप्राधान्यं अत्रहस्तयोगोऽधिकः
सर्वत्रतिलतर्पणेति लयोगस्य तुल्यार्थत्वमपेक्षते नदीमात्रस्नानेदशविधपापनिवृत्तिरिति फलविशेषः तथा ज्यैष्ठशुक्लद
शम्यां तु भवेद्भौमदिनं यदि ज्ञेयाहस्तर्क्षसंयुक्ता सर्वपापहरातिथिः तथाच गंगास्नानात्सिताज्यैष्ठेदशमीहस्तसंयु
ता हरतेदशपापानितस्मादशहरास्मृतेति कृत्यमहार्णवे गंगेयारूये योगनिबन्धे च ज्यैष्ठमासि क्षिति सुतादिने शुक्लपक्षे
दशम्यां हस्ते शैलान्निर्गमयदियं जान्हवीमर्त्यलोके पापंतस्यां हरति हि तिथौ सादशेत्याहुराचार्याः पुण्यदद्यादपि दशगु
णं वा जिमे धायुतस्य एवं चात्र हस्तभौमयुतायां ज्यैष्ठशुक्लदशम्यां गंगास्नातस्य दशविधपापनाशवाजिमे धायुतशत
गुणपुण्यप्राप्तिः फलं दशविधपापानितु परिभाषितानि भविष्यत्पुराणे स्कंदपुराणे काशीखंडे च परब्रह्मण्येवमभि
ष्यानं मनसानिष्टचित्तं वितथाभिनिवेशश्च मानसं त्रिविधं स्मृतम् १ पारुष्यमनृतं चापि पैशुन्यं चापि सर्वशः
असंबद्धप्रलापश्च वाङ्मयं स्याच्चतुर्विधम् २ अदत्तानामुपादानं हिंसा चैवाविधानतः परदारोपसेवा च कायिकं त्रिविधं
स्मृतम् अभिध्यानं जिघृक्षा अत्र विशेषः काशीखंडे ज्यैष्ठे मासि सिते पक्षे प्राप्य प्रतिपदं तिथिं दशाश्वमेधिके स्नात्वा मु
च्यते सर्वपातकैः एवं सर्वासु तिथिषु क्रमस्नायी नरोत्तमः आषाढशुक्लनवमीं प्रतिजन्मादिमुत्सृजेदिति ज्यैष्ठशुक्ल
प्रतिपदमारभ्या षाढशुक्लनवम्यंतं काश्यां दशाश्वमेधिके स्नानं दशाश्वमेधे श्वरदर्शनं तथाच लिंगदशाश्वमेधेश
दृष्ट्वा दशहरातिथौ दशजन्मार्जितैः पापैस्त्यज्यते नात्र संशयः दशहरादशमीविधानं भविष्योत्तरकाशीखंडयोः
निशायां जागरं कृत्वा समुपोष्य च भाक्तिः पुष्पैर्गंधैश्च नैवेद्यैः फलैश्च दशसंख्यया तथा दीपैश्च तांबूलैः पूजयेच्छुद्धया
न्वितः स्नात्वा भक्त्या तु जाह्नव्यां दशकृत्वा विधानतः दशप्रसूतिभिश्चैव तिलाग्नसर्पिश्चैव जले सक्तुपिंडान् गुडपिं
डान् दद्याच्च दशसंख्यया ततो गंगातटे रम्ये हेम्वारौ प्येणवा तथा गंगायाः प्रतिमां कृत्वा वक्ष्यमाणस्वरूपिणीं संस्था

ब्र० २०
ज्य० ८
७

प्यपूजयेद्देवीतदलभिर्मृदापिच अथतत्राप्यशक्तश्चेच्छिखेत्पिष्टेनवाभुवि वक्ष्यमाणेनमेत्रणकुर्वात्पूजांविशेषतः
नारायणं नहेशं च ब्रह्माणं भास्करं तथा भगीरथं च वारीशं हिमवंतं नगेश्वरं गंधपुष्पादिभिः सम्यग्यथाशक्तिप्रपूजये
त् दशप्रस्थतिलान् दद्याद्दशप्रस्थान्यवानपि प्रस्थः षोडशपलानि मुष्टिमात्रं पलं स्मृतमिति महार्णवेभिधानात् म
त्स्यकच्छपमंडुकमकरादेजलेचरान् कारयित्वा यथाशक्तिस्वर्णेन रजतेन वा तदलभिर्मृत्पुष्पाद्यैः पूजयेद्गंगां मंत्रेणानेन भाक्तिः गंगामंत्रश्च नमः शिवायै प्रथमं ना
रायणैपदंततः दशहरायैपदमिति गंगायै मंत्र एष वै स्वाहांतः प्रणवादिश्च भवेद्दिशाक्षरोमनुः उं नमः शिवायै नारा
यणै दशहरायै गंगायै स्वाहा मुनिर्व्यासोस्य वै छंदः कृतिर्गंगास्य देवता त्रिवेदवन्द्वाणाग्निनेत्रवर्णैः षडंगकं अ
स्य गंगामंत्रस्य वेदव्यासऋषिः कृतिः छंदो गंगादेवता गंगाप्रीत्यर्थे विनियोगः ऋष्यादीन् शिरसि मुखे हृदये क्र
मेण न्यसेत् विनियोगश्च सर्वांगे व्यापकत्वेन न्यस्तव्यः त्रिवेदवद्वाणाग्निनेत्रवर्णैः षडंगकं उं नमः १ शिवायै २
नारायण्यै ३ दशहरायै ४ गंगायै ५ स्वाहा ६ इति षडंगन्यासः अथ ध्यानं उत्फुल्लामलपुंडरीकनिलया
कृष्णेशविध्यात्मिका कुंभेष्ठाभयतोयजानिदधती श्वेतांवरालंकृता हृष्टास्याशशिशेखराखिलनदीशोणादिभिः से
विता ध्येयापापविनाशिनी भकरगाभागीरथी साधकैः १ लक्ष्मजपे दशांशेन जुहुयात्सघृतैस्त्रिलैः जयादिश
क्तिभिर्बुक्ते पीठे भागीरथीं यजेत् यजेच्चावसरे ष्वंगदले रुद्रं हरिं विधिं सूर्यं हिमाचलं मेनां भगीरथं मपां पार्तिं दलाग्र
तोमीनकूर्ममंडुकमकरानपि हंसकारंडवांश्चक्रवाकान्सारसकानपि चतुरस्रेशक्रमुर्यानायुधैः संयुतान्यजेत् एवं
संसाधितो मंत्रो भीष्टं च छति मंत्रिणां ज्यैष्ठ्यशुक्लदशम्यां तु विशेषेण भजेद्बुधः दद्याद्दशभ्यो विप्रेभ्यो दशप्रस्थमितां
स्तिलान् प्रस्थः षोडशपलानि मुष्टिमात्रं पलं स्मृतमिति इति मंत्रमहोदधौ अस्यागायत्री च नमः शिवाय विद्महे

नारायणैधीमहि तन्नोगंगाप्रचोदयात् अत्रगंगास्तोत्रमपिदशवारंपठेत् तदुक्तंभविष्ये तस्यांदशम्यामेतच्चस्तोत्रं
गंगाजलेस्थितः यःपठेदशकृत्वस्तुदरिद्रोवापिचक्षुः संपितफलमाप्नोतिगंगांसंपूज्यभक्तितः इदंस्तोत्रंचप्रतिप
दादिदशमपयंतंदिनवृद्धिसंख्ययापठनीयमितिशिष्टाः अथदशहरागंगास्तोत्रंकाशीखंडे नमःशिवायैगंगायैशि
वदायैनमोनमः नमस्तेविष्णुरूपिएयैब्रह्ममूर्त्यैनमोनमः नमस्तेरुद्ररूपिएयैशांक्यैतेनमोनमः सर्वदेवस्वरूपि
एयै नमोभेषजमूर्त्तये सर्वस्यसर्वव्याधीनांभिषक्श्रेष्ठैनमोस्तुते स्थाणुजंगमसंभूतविषहंश्र्यैनमोस्तुते संसारवि
षनाशिन्यैजोवनायैनमोस्तुते तापत्रितयसंहर्त्रैप्राणेश्यैतेनमोनमः शांतिसंतानकारिएयैनमस्तेशुद्धमूर्त्तये सर्वसं
शुद्धिकारिएयैनमःपापारिमूर्त्तये भुक्तिमुक्तिप्रदायिन्यैभद्रदायैनमोनमः भोगायैभोगदायिन्यैभोगवत्यैनमोस्तु
ते मेदाकिन्यैनमस्तेस्तुस्वर्गदायैनमोनमः नमस्त्रैलोक्यभूषायैत्रिपथायैनमोनमः नमस्त्रिशुक्लसंस्थायैक्षमावत्यै
नमोनमः त्रिहुताशनसंस्थायैतेजोवत्यैनमोनमः नंदायैलिंगधारिएयैसुधाधारात्मनैनमः नमस्तेविश्वमुख्यायै
रेवत्यैतेनमोनमः बृहत्यैतेनमस्तेस्तुलोकधात्रैनमोनमः नमस्तेविश्वमित्रायैनदिन्यैतेनमोनमः परावरशताढ्या
यैतारायैतेनमोनमः पृण्यैशिवामृतायैचमुचपायैनमोनमः पाशजालनिकृतिन्यैअभिन्नायैनमोस्तुते शांतायैच
वरिष्ठायैवरदायैनमोनमः उस्त्रायैसुखजग्न्यैचसंजीविन्यैनमोस्तुते ब्रह्मिष्ठायैब्रह्मदायैदुरितायैनमोनमःप्रणता
र्तिप्रभंजिन्यैजगन्मात्रैनमोस्तुते सर्वापत्प्रतिपक्षायैमंगलायैनमोनमः शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे सर्व
स्यार्तिहरेदेविनारायणिनमोस्तुते निर्लेपायैदुर्गहंश्र्यैदक्षायैतेनमोनमः परात्परपरायैवगंगेनिर्वाणदायिनि गंगे
ममाग्रतःपाहिगंगेमेदेविपृष्ठतः गंगेमेपार्श्वयोरेधिगंगेत्वयस्तुमेस्थितिः आदौत्वमेतमध्येचसर्वंत्वंगांगतेशिवे
त्वमेवमूलप्रकृतिस्त्वंपुमान्परएवहि गंगेत्वपरमात्माचशिवस्त्वंचनमःशिवे यइदंपठतिस्तोत्रंशृणुयाच्छ्रद्धयापि

ब्र०२०

ज्यैष्ठ०

८

यः दशधामुच्यते पापैः कायवाचिकमानसैः रोगस्थो रोगतो मुच्येत विपद्मश्च विपद्मतः मुच्यते बंधनाद्बद्धो भीतो
भीतेः प्रमुच्यते सर्वान्कामानवाप्नोति प्रेत्य चात्र दिवं व्रजेत् दिव्यं विमानमारुह्य दिव्यस्त्रीं परिबीजितः गृहे पिलाखितं
यस्य सदा तिष्ठति धारितम् नाग्निचौरभयंतस्य न सर्पादिभयं क्वचित् ज्यैष्ठे मासि सिते पक्षे दशमी हस्तसंयुता साहरे
त्रिविधं पापं बुधवारिणसंयुता तस्यां दशम्यामितच्च स्तोत्रं गंगाजले स्थितः यः पठेद्दशकृत्वस्तु दरिद्रो वापि चक्षुः सौ
पितृफलमाप्नोति गंगां संपूज्य भक्तिः उपवासी वक्ष्यमाणैर्दशपापैः प्रमुच्यते सर्वान्कामानवाप्नोति प्रेत्य ब्रह्माणिली
यते इति दशहरा गंगास्तोत्रं अस्यां सेतुबंधरामेश्वरस्य प्रतिष्ठापितत्वात् तत्र विशेषेण पूजाकार्या तदुक्तं स्कांदे से
तुमाहात्म्ये ज्यैष्ठे मासि सिते पक्षे दशम्यां बुधहस्तयोः गगनं द्रव्यं तीपाते कन्या चंद्रे वृषे रवौ दशयोगे सेतुबंधो लिंगं
गरुपधरं हरम् रामो वै स्थापयामासा शिवलिंगमनुत्तमम् इति ज्यैष्ठशुक्लदशम्यां दशहराविधिः ज्यैष्ठशुक्ले कादशी
निर्जला तत्र निर्जलमुपोष्यैव विप्रेभ्यो जलकुंभान् दद्यादिति निर्णयामृते उक्तं मदनरत्ने स्कांदेऽपि ज्यैष्ठे मासि नृपश्च
ष्टया शुक्ले कादशी शुभा निर्जलं समुपोष्या त्रजलकुंभान् सशर्करान् प्रदाय विप्रमुख्येभ्यो विष्णुलोके समोदते तथा च
नारदीये ज्यैष्ठशुक्ले कादशीं च निर्जलां समुपोष्य तु उदयादुदयं यावद्भास्करस्य द्विजोत्तम प्रभाते कृतानित्यस्तु द्वा
दश्यामुपचारकैः हृषीकेशं समभ्यर्च्य विप्रान्संभोज्य भक्तिः चतुर्विंशैकादशीनां फलं यत्तत्समाप्नुयात् अथास्याः
कथा भीमसेन उवाच भगवन् देवदेवेश वासुदेव जनार्दन एकादश्यां न भोक्तव्यमिति वेदविदो विदुः एकभक्तं न श
क्रामि चोपवासस्तु दूरतः वृकनामा तु यो वह्निर्वर्तते जठरे मम प्रतिक्षणं मुहूर्त्तं तु भोजनं क्रियते मया उपवासं न शक्नो
मि कर्तुं देवा किं नंदन तदहं किं करोमीह जपहोमादिकं हरे एतद् ज्ञात्वा कृपां कृत्वा ममाग्रकेश्य प्रभो येनाखिलैकाद
शीनां व्रतेन फलमाप्नुयात् तद्व्रतं मे समाचक्ष्व भक्तोऽस्मि तव माधव श्रीभगवानुवाच सत्यं सत्यं त्वया वीरममाग्रे

कथितं वचः तद्व्रतं वच्मि ते येन वत्सरकादशाफलं ज्येष्ठमासं तु तत्रासृष्टपभस्थे दिवा करे अथवा मथुनस्थ कया शुक्ले
 कादशी भवेत् निर्जलानामसाप्रोक्ता महापातकनाशिनी उपवासं तु यस्तस्यां करोति जलवर्जितं तेनैवाप्रोतिसन
 रो वत्सरैकादशीफलं दशम्यां नियमः कार्योदंतधावनपूर्वकं एकादश्यां निराहारो वर्जयिष्यामि वैजलं द्वादश्यां पा
 रणं चैव कारिष्यामि जनार्दन व्रतेनानेन गोविंदशरणं मे भवाच्युत एकादश्यां निराहारो रात्रौ जागरतत्परः
 द्वादश्यां पूजयेद्भक्त्या देवं नारायणं हरिं गदाचदक्षिणे हस्ते खड्गश्चैव तु दक्षिणे शंखश्च वामहस्ते तु वामे
 चक्रं तथोन्मुखे निर्जलायां हृषीकेशो भक्तिभावेन पूजितः इह लोके शुभान्यंते ददाति परमांगतिं जलं यो वर्जयेन्मर्त्ये नि
 र्जले कादशीदिने फलं कोटिगुणं तस्य सुवर्णस्योपजायते यानारी कुरुते भक्त्या निर्जले कादशीव्रतं वीरपुत्रप्रसूः सारुया
 नूनं जन्मनि जन्मनि पूजयेत्परया भक्त्या गंधपुष्पादिभिः सदा देवदेवं हृषीकेशं संसारार्णवतारकं उदकुंभः प्रदातव्यो ब्रा
 ह्मणाय प्रयत्नतः नानावस्त्रान्नसंयुक्तः छत्रोपानहसंयुतः हेमरत्नैस्तथामुक्तामालयालंकृतो गले सितशर्करया युक्तस्तत्रै
 नं मंत्रमुच्चेरेत् सितशर्करया युक्तो हेमरत्नादिसंयुतः उदकुंभप्रदानेन प्रयितां मोत्रिविक्रमः इमं मंत्रं समुच्चार्य घटं दद्याद्द्वि
 जन्मन धेनुदानं तथा कुर्याद्यथोक्तविधिनानरः योषिद्वा श्रद्धया भीमयथेष्टं फलमाप्नुयात् द्वादश्यां भोजयित्वा तु विप्रा
 न्दत्त्वा च दक्षिणां सकलैर्वाधवैः सार्धं पश्चाद्भुज्जीतवैस्वयं यद्दं कुरुते भीमानिर्जले कादशीव्रतं स प्राप्नोति नरो लोके सम
 स्तैकादशीफलं माहात्म्यश्रवणादस्यागोसहस्रफलं लभेत् तस्मात्कुरु सदा भीमानिर्जले कादशीव्रतं इति पुराणसंग्र
 होक्ता निर्जले कादशीव्रतकथा ॥ ॐ श्रद्धां ज्येष्ठशुक्ले कादशीव्रतकथा युधिष्ठिर उवाच श्रुता मे मानवाधर्मा वासिष्ठा
 श्रमया श्रुताः द्वैपायन यथोद्दिष्टान्वैष्णवान्वक्तुमर्हसि १ व्यास उवाच श्रुतास्ते मानवाधर्मा वैदिकाश्च श्रुताश्च ते
 कलौ युगेन शक्यं ते ते वैकर्तुं जनाधिप सुखोपायमल्पकेशधर्ममेकं महाफलं ॥ पुराणानां च सर्वेषां सारभूतं वदामि ते

एकादश्यां न भुंजीत पक्षयोरुभयोरपि एकादश्यां न भुंक्ते यो न याति नरकं तु सः व्यासस्य वचनं श्रुत्वा कं पितो श्वत्थपत्र
वत् भीमसेनो महाबाहुर्भातो वाक्यमभाषत भीमसेन उवाच पितामह न शक्नोह मुपवांस करोमि किं अतो बहुफलं ब्रूहि ब्र
तमेकमपि प्रभो व्यास उवाच वृषस्थे मिथुनस्थे केशु ह्येकादशी भवेत् ज्यैष्ठे मासि प्रयत्नेन सोपोष्या जलवर्जिता स्ना
ने वाचमने चैव वर्जयेन्नोदकं बुधः उपभुंजीत नैवान्यद्व्रतमगोन्यथा भवेत् उदयादुदयं यावद् वर्जयित्वा उदकं बुधः अप्रयत्ना
दवाप्नोति द्वादशद्वादशी नरः ततः प्रभाते विमले द्वादश्यां स्नानमाचरेत् जलं सुवर्णं दत्त्वा तु द्विजातिभ्यो यथाविधि भुं
जीत कृतकृत्यस्तु ब्राह्मणैः सहितो वशी एवं कृते तु पुण्यं यद्भीमसेन शृणुष्व तत् संवत्सरस्य मध्ये तु एकादश्या भवन्तियाः
तासां फलमवाप्नोति नास्ति मे चात्र संशयः अस्य व्रतस्य यत्पुण्यं तन्मे प्राह जनार्दनः एकादश्यां सिते पक्षे ज्यैष्ठ्ये द
कवर्जितं उपोष्य फलमाप्नोति तच्छृणुष्व वृकोदर सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलं सर्वहोमेषु यत्पुण्यं तदस्याः समु
पोषणात् उपोषितास्तु ताः सर्वा एकादश्या न संशयः धनधान्यवहाः पुण्याः पुत्रारोग्यप्रदास्तथा उपोषितानरव्याघ्र
इति सत्यं वदामि ते यमदूता महाकायाः करालाः कृष्णपिंगलाः दंडपाशधरारौद्रामरणे दृष्टिगोचराः न प्रयांति नरव्या
घ्र एकादश्यामुपोषणात् पीतांबरधराः सौम्याश्चक्रहस्ता मनोजवाः अतकाले नयंत्येनैवैष्णवा वैष्णवीतनुं तस्मा
त्सर्वप्रयत्नेन उपोष्य जलवर्जितं जलधेनुं तथा दत्त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते इति हेमाद्रौ महाभारतोक्तं निर्जलैकादशीमा
हात्म्यं अथ ब्रह्मवैवर्तपुराणे निर्जलैकादशीमाहात्म्यं भीमसेन उवाच पितामह महाबुद्धेश्चणु मे परमं वचः युधिष्ठिरश्च
कुंती च तथा द्रुपद नंदिनी अर्जुनो नकुलश्चैव सहदेवस्तथैव च एकादश्यां न भोक्तव्यं कदाचिदपि सुव्रत ते मा ब्रूवन्ति नि
त्यं हि मा भुंक्ष्वत्वं वृकोदर अहं तान् ब्रूवतां तव भुक्षादुःसहामम दानं दास्यामि विधिवत् पूजयिष्यामि केशवं भीमसेन
वचः श्रुत्वा व्यासो वचनमब्रवीत् व्यास उवाच यदि स्वर्गो ह्यभीष्टस्तं नरकस्त्याज्य एव च एकादश्यां न भोक्तव्यं

पक्षयोरुभयोरपि भीमसेन उवाच पितामह महाप्रज्ञ कथयामितवाग्रतः एकभक्तं न शक्नोह मुपवासं कुतो मुने येन वै प्राप्य
 ते स्वर्गं तन्मे वद यथा तथा वृकनामा तु यो वह्निरुसर्वदा जठरे मम श्रुतीवान्नयदाश्नामितदा समुपशाम्यतितदेकं वदानि
 श्रित्य येन श्रेयोहमाप्नुयां व्यास उवाच वृषस्थे मिथुनस्थे वा यदा चैकादशी भवेत्तज्यैष्ठे मसि प्रयत्नेन सोऽपि षोडशकवर्जि
 ता तत्र स्नानाचमनादन्यद्वर्जयित्वा दकं बुधः माषकस्य सुवर्णस्य यत्र मज्जति वै माणिः एतदाचमनं प्रोक्तं पवित्रं कायशोध
 नं उपयुंजीत नान्यत्तु व्रतभंगो न्यथा भवेत् उदयादुदयं यावद्वर्जयित्वा दकं ततः श्रयत्नात्समवाप्नोति द्वादशद्वादशीफलं
 प्रभाते विमले जतिद्वादश्यां स्नानमाचरेत्स सुवर्णजलं दत्त्वा द्विजातिभ्यो यथाविधि भुंजीत कृतकृत्यस्तु ब्राह्मणैः सहितो
 वशी एवं कृते तु यत्पुण्यं भीमसेन शृणुष्व तत्संवत्सरे तु यावत्स्यैकादश्या भवन्ति वै तासां फलमवाप्नोति तत्र मेनास्ति
 संशयः इति मां केशवः प्राह शंखचक्रगदाधरः सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज एकादश्यां निराहारः सर्वपापा
 त्प्रमुच्यते द्रव्यशुद्धिः कलौ नास्ति संस्कारः स्मार्त्त एव च वैदिकश्च कुतश्चास्ति प्राप्ते दुष्टे कलौ युगे किंतु ते बहुना क्तेन
 वायुपुत्र पुनः पुनः एकादश्यां न भुंजीत पक्षयोरुभयोरपि एकादश्यां सिते पक्षे ज्यैष्ठे मास्युदकं विना पुण्यं फलं वा प्राप्नो
 तितच्छृणुष्व वृकोदर सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वदानेषु यत्फलं तत्फलं समवाप्नोति इमां कृत्वा वृकोदर संवत्सरेऽपि याश्च
 स्युः शुक्लाः कृष्णा वृकोदर उपोषितास्ताः सर्वाः स्युरेकादश्या न संशयः धनधान्यवहाः पुण्याः पुत्रारोग्यफलप्रदाः यम
 दूता महाकायाः करालाः कृष्णपिंगलाः दंडपाशधरारौ द्वा नांति पश्यति तं नरं पीतांबरधराः सौम्याश्चक्रहस्ता मनो
 जवाः श्रुतकालेन यंत्येन मानवैर्णर्वा पुरीतस्मात्सर्वप्रयत्नेन सोऽपि षोडशकवर्जिता जलधेनुं तदा दत्त्वा सर्वपापैः प्रमुच्य
 ते इति श्रुत्वा तदा चक्रुः पांडवा जनमेजय तथा त्वमपि भूपाल सोऽपवा सोऽर्चनं हरेः कुरु सर्वप्रयत्नेन सर्वपापप्रशां
 तये स्वप्ने न दृश्यमानं यन्मर्दतरगतं च यत् न तस्य मम दोषोस्तु प्रार्थयेत्त्वामहं प्रभो मोक्षये परे न्हि देवेश निर्विघ्नं कुरु मे

ब्र०र०

ज्येष्ठ०

१०

च्युत इत्युच्चार्यततोमंत्रमुपवासपरोभवेत् सर्वपापविनाशायश्रद्धाभक्तिसमन्वितः मेरुमंदिरमात्रं तु स्त्रियोवापुरु
षस्यवा सर्वतद्गुणमतांयाति एकादश्याः प्रभावतः नशक्नुवंति ये दातुं जलधेनुं नराधिप सकांचनः प्रदातव्यो घटको
वस्त्रसंवृतः तोयस्य नियमं योस्यां कुरुते वै स पुण्यभाक् पलकोटि सुवर्णस्य यामेयामेशनुते फलं स्नानं दानं जपं होमं यद
स्यां कुरुते नरः तत्सर्वं चाक्षयं प्रोक्तमेतत्कृष्णेन भाषितं किंवापरेण धर्मेण निर्जलैकादशीं नृप उपोष्य सम्यग्विधिवद्वा
ष्णवं पदमाप्नुयात् सुवर्णमन्त्रं वा सांसि यदस्यां संप्रदीयते तत्तस्यैव कुरु श्रेष्ठ सर्वं चाप्यक्षयं भवेत् एकादशी दिने चान्नं
भुंक्ते पापं स केवलं इह लोके संचंडालो मृतो दुर्मतिमाप्नुयात् ये प्रदास्यंति दानानि द्वादश्यां समुपोष्य वै ज्यैष्ठ्यमासि
सिते पक्षे प्राप्स्यंति परमं पदं ब्रह्महामघपः स्तेयी गुरुद्वेषा सदा व्रती मुच्यंते पातकैः सर्वे द्वादशी यैरुपोषिता विशेषं
शृणुकौ ते यानिर्जलैकादशी दिने यः कर्तव्यो नरैः स्त्रीभिः श्रद्धाभक्तिसमन्वितैः जलशायी तु स पूज्यो देयाधेनुश्च तन्मयी प्र
त्यक्षा वा कुरु श्रेष्ठ घृतधेनुरथापि वा दक्षिणाभिश्च पुष्टाभिर्मिष्टान्नाश्च पृथग्विधैः तोषणीयाः प्रयत्नेन द्विजाधर्मभृतां वर तु
ष्टो भवति वै क्षिप्रं तैस्तुष्टैर्मोक्षदो हरिः आत्मद्रोहः कृतस्त्वैस्तु यैरेषां न ह्युपोषिता पापात्मानो दुराचारा दुष्टास्ते नात्र सं
शयः कुलानां शतकं चापि कुलातीतं तथा शतं आत्मना साहितं नीतं वा सुदेवस्य मंदिरं कुर्वद्भिर्जागरं रात्रौ यैरेषां समु
पोषिता अन्नपानं तथा गावो वस्त्रं शय्यासनं शुभं कर्म डलु तथा क्षेत्रं दातव्यं निर्जलादिने उपानहौ यो ददाति पात्रं भू
मिं द्विजोत्तमे स सौवर्णेन यानेन स्वर्गलोके महीयते यश्चेदं शृणुयाद्भक्त्या यश्चापि परिकीर्तयेत् उभौ तौ स्वर्गं गतारौ
नात्र कार्या विचारणा यत्फलं सन्निहत्या यां राहुग्रस्ते दिवा करे कृत्वा आद्वलभे न्मर्त्ये स्तदस्याः श्रवणादपि नियमश्च
प्रकर्तव्यो दंतधावनपूर्वकं एकादश्यां निराहारो वर्जयिष्यामि वैजलं केशवप्राणनार्थं यः अन्यदा च मनादृते द्वादश्यां देव
देवेशः पूजनीयास्त्रिविक्रमः गंधपुष्पैस्तथ दीपैर्वारिभिः प्रियदर्शनैः पूजयित्वा विधानेन मंत्रमेतदुदीरयेत् देवदेव हृषी

केशसंसारार्णवतारक उदकुंभप्रदानेननयमां परमांगतिं ततःकुंभाःप्रदातव्या ब्राह्मणेभ्यःस्वशक्तिः सांभवस्त्र
 युगाभीमच्छत्रोपानयुगान्विताः दानानिचात्रदेयानिजलधेनुर्विशेषतः भोजयित्वाततोविप्रान्स्वयंभुंजीतवाग्यतः
 एवंयःकुरुतेभीमद्वादशीपापनाशिनीं सर्वपापविनिर्मुक्तोपदंशच्छत्यनामयं ततःप्रभृतिभीमेनकृताहोकादशीशुभ
 पांडवद्वादशीहोपालोकेख्यातावभूवह इतिब्रह्मवैवर्तेज्यैष्ठशुक्लानिर्जलकादशीमाहात्म्यम् अत्रनिर्जलमुपोष्यवि
 प्रेभ्योजलकुंभान्दद्यादितिनिर्णयामृते उक्तंमदनरत्नेस्कांदेच ज्यैष्ठेमासिनृपश्रेष्ठयाशुक्लकादशीशुभानिर्जलसमुपो
 ष्यात्रजलकुंभान्सशर्करान् प्रदायविप्रमुखेभ्यस्तापत्रयविवर्जितः विष्णोर्लोकमवाप्येहमोदतेविष्णुसन्नेधावि
 धि एवमेतस्यामेकादश्यांपुराणेषुजलधेनुदानंचोक्तं तत्प्रकारस्तूच्यतेहेमाद्रौ बसिष्ठउवाच जलधेनुं प्रवक्ष्यामिप्रोय
 तेदत्तयायया देवदेवोहृषीकेशःसर्वेशःसर्वभावनः जलकुंभंनरव्याघ्रसुवर्णरजतान्वितं रत्नगर्भमशेषैस्तुग्राम्यै
 र्धान्यैःसमन्वितं सितवस्त्रयुगाच्छन्नदूर्वापल्लवशोभितं कुष्ठमांसीमुरोशीरिवालकामलकैर्युतं प्रियंगुपत्रसहितंसितव
 स्त्रोपवीतिनं छत्रोपानत्समायुक्तंदर्भविष्टरसंस्थितं चतुर्भिःसयुतंभूपतिलपात्रैश्चतुर्दिशं स्थापितंदधिपात्रेणघृत
 क्षौद्रयुतंमुखे उपोषितःसमभ्यर्च्यवासुदेवंजनेश्वर पुष्पधूपोपहारैश्चयथाविभवमादृतः संकल्प्यजलधेनुंचतंकु
 भमभिपूज्यच पूजयेद्भक्तकृतद्वत्कृतजलमयंबुधः एवंसंपूज्यगोविंदंजलधेनुंसवत्सकां सितवस्त्रधरःशांतोवीतरागो
 विमत्सरः दद्याद्विप्रायराजेंद्रप्रीतयेजलशायिनः जलशायीजगद्योनिः प्रीयतांममकेशवः इतिचोच्चार्यभूना
 थविप्रायप्रतिपाद्यतां अपक्वात्राशिनास्थेयमहोशत्रमतःपरं अत्रायंप्रकारः जलकुंभमित्यादिकुंभोत्रजलकलशः
 सुवर्णरजतयोःसुवर्णस्यशृंगाकृतित्वंरजतस्यचक्षुराकृतित्वंतिलपात्राणांताम्रमयत्वं दधिपात्रस्यकांस्यमयत्वं अनि
 यतपरिमाणतयाशक्तिविधानं पंचरतनानिधान्यानिचपरिभाषायामुक्तानिअत्रयद्यपिसामान्यतोपदेशःतथापित

ब्र० र०
द्वैप०
११

त्सामान्यादिनरेषु तथात्वमिति न्यायादितरधेनुवदविरुद्धधर्माद्यनुष्ठानं वेदितव्यं यथा सुवर्णस्य शृंगाकृतित्वं रजतस्य
 स्वराकृतित्वं तिलपात्राणां ताम्रभयत्वं दाधिपात्रस्य कांस्यमयत्वं चानुसंधेयं तथा धान्यानि पार्श्वद्वये कुष्ठादीनि घ्राण
 देशे प्रियंगुपात्रं श्रवणे यज्ञोपवीतं शिरःस्थाने स्थापयेत् वत्सोपि चतुर्थीशेन धेनुवत्कार्यः क्वचित् पूजयेद्वत्सकं त
 द्वत्कृतं घृतमयं बुध इति पाठाद् जलघृतयोर्विकल्पो वगम्यते कृष्णाजिनं चतुर्हस्तं प्राग्ग्रीवं विन्यसेद्भुवि गोमयेनोपलि
 स्तायां दर्भानां स्तीर्य सर्वतः लघ्वेण काजिनं तद्वत्सस्य परिकल्पयेत् प्राङ्मुखीं स्थापयेद्देनुमुदक्पादां सवत्सकां एण
 काजिनं कृष्णाजिनं प्राङ्मुखीं प्राक्शिरसमित्यर्थः तदुत्तरेण वत्सोपितथैव परिकल्पनीय इति मत्स्यपुराणे प्राग्वद्भु
 उधेनुवदत्र द्रव्यपरिमाणं बोध्यं तच्च उत्तमा गुडधेनुः स्यात्सदा भारचतुष्टयं वत्सं भारेण कुर्वीत भाराभ्यां मध्यमा स्मृ
 ता अर्धभारेण वत्सं स्याद्गृहवित्तानुसारतः भारस्तु तुलास्त्रियां पलशतं भारः स्याद्विंशतिस्तुला इति वचनाद्विंशति तु
 लापरिमितगृहवित्तानुसारत इति अत्रोक्तममध्यमादिकल्पनानि जवित्तानुसारतः कर्तव्येत्यर्थः अथ प्रयोगः कर्त्ता
 देशकालौ संकीर्त्या मुकधेनुदानमहं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजनं पुण्याहवाचनमाचार्यवरणं ब्रह्मवरणं च कृ
 त्वाचार्यः स्वयं भूशुद्धादिकुर्यात् तत्रक्रमः यदत्र संस्थितं भूतमितिसितसर्षपान् विकीर्य शुचीवो हव्येति भूमिं
 संप्रोक्ष्य समे भूप्रदेशे गोमयोपलिप्तायां भूमौ दर्भानां स्तीर्य तदुपरि त्रीहियवगोधूमकंगुसर्षपमावमुद्ररूपाणि ग्राम्य
 धान्यानि यथाप्रमाणं पार्श्वद्वये निधाय तत्र कुंभं सजलं दर्भविष्टरस्थितं सुवर्णं रजतान्वितरत्नगर्भं दूर्वापल्लवशोभितं
 सितवस्त्रयुगच्छत्रं चतुर्दिक्षु तिलपात्रोपेतं सच्छत्रं सोपानत्कंसं स्थाप्य मुखप्रदेशे दधिघृतक्षौद्रसहितानि त्रीणि पात्रा
 णि विन्यस्य घ्राणदेशे कुष्ठमांसी मुरोशीरामलकादीनि न्यस्य प्रियंगुपात्राणि श्रवणयोर्विन्यस्य शिरसि यज्ञोपवीतं नि
 धाय द्वाक्षाफलेक्षणं सितकं वलगलकं वलां ताम्रककुट्टपृष्ठां सितचामररोमाणं विद्रुमभ्रूयुगोपेतां इंद्रनीलतारकां नव

नीतस्तनांकितांक्षौमपुच्छांकांस्पदोहां स्वर्णशृंगाभरणोपेतां राजतसुरां नानाफलरूपदंतयुक्तांगांसवत्सांसंपाद्य
आगावोआसन्नितिसूक्तपठनोत्तरं सवत्सायैगवेनम इत्यावाह्यप्राणप्रतिष्ठांकृत्वामनोज्युतिरितिप्रतिष्ठापूर्वकंसंपूज्य
पुष्पांजलिं गृहीत्वा त्रिःप्रदक्षिणीकृत्यप्रार्थयेत् यालक्ष्मीः सर्वभूतानां याचदेवेष्ववस्थिता धेनुरूपेण सा देवी मम शांतिं
प्रयच्छतु देहस्थायाचरुद्राणां शंकरस्य सदा प्रिया धेनुरूपेण सा देवी मम पापं व्यपोहतु विष्णोर्वक्षसिया लक्ष्मीः
स्वाहा याच विभावसौ चंद्रार्कशक्रशक्तिर्ध्या धेनुरूपास्तु सा श्रिये चतुर्मुखस्य यालक्ष्मीर्यालक्ष्मीर्धनदस्य च लक्ष्मी
र्यालोकपालानां सा धेनुर्वरदास्तु मे स्वधा त्वं पितृमुखाणां स्वाहा यज्ञभुजां तथा सर्वपापहरा धेनुस्तस्माच्छांतिं प्रय
च्छ मे एवमामंत्र्यतां धेनुं ब्राह्मणाय निवेदयेत् अत्रैष दानप्रयोगः अथ अमुकस्मिन्काले अमुकगोत्रोहममुकशर्मा
ऽमुककामः अमुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय इमां जलधेनुं सर्वोपस्करणवतीं यथोक्तवत्ससाहितां विष्णुदेवतां
तुभ्यं संप्रददेनमम देवस्य त्वारुद्राय गामित्यादि ब्राह्मणस्तु पुच्छदेशे गृहीत्वा स्वस्तिकुर्यात् कइदं कस्मात्प्रदात्तका
मः कामायादात्कामोदात्ता कामः प्रतिगृहीता कामः समुद्रमाविशत्कामेन त्वां प्रतिगृह्णामि कामैतत्ते वृष्टिरसि द्यौ
त्वाददातु पृथिवी त्वाप्रतिगृह्णातु इति कापस्तुतिं पठेत् ततो दक्षिणादानं ततो गोपुच्छे तर्पणं कृत्वा गोस्तवं कुर्व्या
त् गवामंगेषु तिष्ठति भुवनानि चतुर्दश यस्मात्तस्माच्छिवं मे स्यादिति हलोलोके परत्र च गावो मे अग्रतः संतु गावो मे संतु पृष्ठ
तः गावः शिरसि मे नित्यं गवां मध्ये वसाम्यहं पंचगावः समुत्पन्ना मध्यमाने महोदधौ तासां मध्ये च यानं दातुं स्यै देव्यै
नमोनमः कर्मपरमेश्वरार्पणं कृत्वा ब्राह्मणान्भोजयित्वा स्वयं भोजनं कुर्यात् इति जलधेनुदानविधिः अथ घृतधे
नुदानविधिः वसिष्ठ उवाच तिलाभावे तथा दधुघृतधेनुं प्रयत्नतः येन भूपविधानेन तदिहैकमनाः शृणु वासुदेवं जगन्नाथं
घृतक्षीराभिषेचनैः संपूज्य पूर्ववत्पुष्पैर्गन्धधूपादिभिर्नवैः अहोरात्रोषितो भूत्वा अभिष्टूय घृतार्चिषं घृतार्चिषजगन्नाथ

ब्र०१०
ज्येष्ठ०
१२

देवदेवनमोस्तुते इतिस्तुतिः गव्यस्यसार्पिषःकुम्भपुष्पमालाविभाषितं कांस्यपिधानसंयुक्तंसितवस्त्रयुगेनच हिर
ण्यगर्भसहितंमणिविद्रुममौक्तिकैः अत्र पलसहस्रपरिमाणः कुम्भःद्वादशपलाधिकानि पंचशतपलानीतिकेचित्
कांस्यपिधानसहितं कांस्यपात्रपिहितं मध्यवर्तिनाहिरण्येनसहितमित्यर्थः मणिविद्रुममौक्तिकैः सहि
तमितिशेषः इक्षुयष्टिमयान्पादान्खुरान्रौप्यमयांस्तथा सौवर्णेचाक्षिणीकुर्च्यात्शृंगेषागुरुकाष्ठके अत्र
सुवर्णादेरनुदितसंख्यतयायथाशक्तिविधानं सप्तधान्यमयेपार्श्वपत्रोर्णेनचकंवलं कुर्च्यात्तुरुष्ककर्पूरैर्घ्राणफल
मयांस्तनान् तद्वच्छर्करयाजिह्वांगुडक्षरिमयमुखं पत्रोर्णैर्धौतकौशेयम् तुरुष्कःसिलहकःसिलारसेतिप्रसिद्धःक्षौ
मसूत्रेणलांगूलरोमाणिसितसर्षपैः ताम्रपात्रमयंपृष्ठकुर्च्याच्छूद्रासमान्वितः ईदृक्स्वरूपांसंकल्प्यघृतधेनुंनराधिप
तद्वत्कल्पनयाविद्वान्घृतवत्संप्रकल्पयेत् तद्वद्देनुवत्खुरशृंगादियुक्तमित्यर्थः सचधेनोश्चतुर्थभागेनकर्त्तव्यः तंचवि
प्रमहाभागंमनसैवघृतार्चिषं कल्पयित्वाततस्तस्मैप्रयतः प्रतिपादयेत् एतांममोपकारायगृह्णाण्वद्विजसत्तम
प्रीयतांममदेवेशोघृतार्चिःपुरुषोत्तमः इत्युदाहृत्यविप्रायदद्याद्विनुंनराधिप स्कंदपुराणेत्ययंमंत्रः घृतंगावःप्रसूयंते
धृतंभूमौप्रतिष्ठितं घृतमग्निश्चदेवाश्चघृतंमेसंप्रगृह्यतामिति विष्णुधर्मोत्तरेतु घृतमग्निर्घृतंसोमस्तन्मयाःसर्वदेवताः
घृतधेनुप्रदानेनसर्वास्तुप्यंतुदेवताः घृतरत्नसुवर्णानां सम्यक्कल्पनयाकृतां द्रव्यैकरात्रंस्थित्वातुघृताहारोनराधिप
मुच्यतेसर्वपापेभ्यस्तथादानफलंशृणु घृतक्षीरवहानद्योयत्रपायसकर्मदाः तेषुलोकेषुसर्वेषुसुपुण्येषूपजा
यते पितृनूर्ध्वेनयेत्स्वर्गंपुरुषास्तस्ययेप्यधः तांस्तेषुनृपलौकेषुसंनेय्यस्तकल्मषः सकामानाभि
यंव्युष्टिःकथितानृपसत्तम विष्णुलोकंनरायांतिनिष्कामाघृतधेनुदाः घृतमग्निर्घृतंसोमस्तन्मयाःसर्वदेवताः
घृतंप्रयच्छतांतृप्ताभवंत्यलखिलदेवताः सुवर्णमत्रदक्षिणा अनुक्तदक्षिणेषु तस्ययथाशक्ति विहितत्वात् कृष्णा

जिनादिसाधनकंतुजलधेनुवत्कार्यं गोस्तुतिःपूर्ववदेव अस्याःप्रयोगादिकंजलधेनुवत् इतिविष्णुधर्मोक्तो घृतधेनुवि
धिः अस्यामेवराघवद्वादशीव्रतं तत्र द्वादशीशब्देनएकादशेयवग्राह्या दुर्वासाउवाच ज्यैष्ठेमासेप्येवमेवसंक
ल्प्यविधिनानरः अर्चयेत्परमं देवंपुष्पैर्नानाविधैः शुभैः उं नमोराघवायेतिपादौपूर्वंप्रपूजयेत् त्रिविक्रमायेतिकटिं
धृतविश्वायचोदरं उरःसंवत्सरायेतिकटिंसंवर्त्तकायच सर्वास्त्रधारिणेवाहूमुखमव्जरथांगके सहस्रशिरसेभ्यर्च्य
शिरस्तस्यमहात्मनः अव्जरथांगकेशंखचक्रे एवमभ्यर्च्यविधिवत्प्राग्वत्कुंभंप्रकल्पयेत् प्राग्वद्वस्युगाच्छत्रौसौ
वर्णौरामलक्ष्मणौ प्राग्वन्मत्स्यप्रतिमावत् अनयोःस्वरूपं तथाचविष्णुधर्मोत्तरे रामोदाशरथिमौलीराजलक्षणल
क्षितः मौलीमुकुटवान् भरतोलक्ष्मणश्चवशत्रुघ्नश्चधनुर्धरः तथैव नूनं कर्तव्याः किंतु मौलिविवर्जिता इति अर्चयित्वा
विधानेन प्रभाते ब्राह्मणायतौ दातव्यौ मनसा काममीहता पुरुषेण तु प्रीयतां मे राघवो यं रामो लक्ष्मणसंयुतः अपुत्रे
ण पुरा पृष्ठो राज्ञा दशरथेन तु वसिष्ठः पुत्रकामाय प्रोवाच परमादृतः इदमेव विधानं तु कथयामास तं द्विजाः प्राग्रहस्यं
विदित्वा तु सराजाकृतवानिदं तस्य पुत्रः स्वयं जातो रामाख्यो मधुसूदनः चतुरंशोप्यभूद्विष्णुः परितोषान्महामुने ए
तदैहिकमाख्यातं पारत्रिकमतः शृणु दिव्यान्भोगान्भुंजते स्वर्गसंस्थो यावच्च द्वादशचद्विद्वि संख्याः अतीत्य कालं पुन
रेत्यमर्त्यं राजाराज्ञां जायते यज्ञयाजी दशचद्विद्वि संख्याश्चतुर्दशे द्वादश इत्यर्थः नश्यंति पापानि च तस्य पुंसः कामानवाप्नो
ति यथा समीहान् निःकाम एतद्व्रतमेव चीत्वा प्राप्नोति निर्वाणपदं स्थिरं तत् इति वाराहपुराणे धरणीव्रतेषु ज्यैष्ठशुक्लैका
दश्यां राघवद्वादशीव्रतं इति निर्जलैकादशीविधिः समाप्तः ज्यैष्ठशुक्लद्वादश्यां यमुनास्नानं भविष्यपुराणे यमुनास
लिलेस्नात्वा पुरुषो मुनिस्तम ज्यैष्ठे मास्यमले पक्षे द्वादश्यामुपवासकृतं समभ्यर्च्य च्युतं सम्यक् मथुरायां समाहि
तः अश्वमेधस्य यज्ञस्य प्राप्नोत्यविकलं फलं अत्रैकादश्यामुपवासो द्वादश्यामर्चनामिति नारदीये द्वादश्यां ज्यैष्ठ

ब्र० र०
 वैय०
 १३

शुक्लायां पूजयित्वा त्रिविक्रमं गंधाद्यैर्भधुरान्नाढ्यं करकं विनिवेदयेत् दद्याद्द्विजाय तत्पश्चादेकभक्तं समाचरेत् व्रतेना
 नेन संतुष्टो देवदेवस्त्रिविक्रमः ददाति विपुलान्भोगान्स्ततो मोक्षं च नारद ज्यैष्ठ्यशुक्लत्रयोदश्यां दौर्भाग्यशमनं व्रतं नार
 दीये ज्यैष्ठ्यशुक्लत्रयोदश्यां दौर्भाग्यशमनं व्रतं तत्र स्नात्वा नदीतोये पूजयेच्छुभदेशजं श्वेतमंदारमर्कं वा करवीरं च रक्तकं
 निरीक्ष्य गगने सूर्यं प्रार्थयेन्मंत्रतस्तथा मंदारकरवीरार्का भवन्तो भास्करांशजाः पूजिता मम दौर्भाग्यं नाशयंतु नमो
 स्तुवः इत्थं योर्चयते भक्त्या वर्षे वर्षे तु मंत्रं नश्यति तस्य दौर्भाग्यं नात्र कार्या विचारणा भविष्योत्तरेऽपीदं व्रतमुक्तं यु
 धिष्ठिर उवाच ब्रह्मिणे यदुशार्दूलव्रतं गंधविनाशनं कृतं यद्वतिरोगं च दौर्भाग्यशमनं तथा श्रीकृष्ण उवाच इमं प्रश्नं पु
 रा पार्थ जातूक एषो महामुनिः पृष्ठो राज्ञ्यामहामत्यासऋषिः कालमंदया कथयामास स प्रश्नमुपविष्टा शृणोति सा देवी
 कृतांजलिपुटा जातूक एषो वदद्भ्रतं ज्यैष्ठ्यमासि सिते पक्षे त्रयोदश्यां युधिष्ठिर गत्वा पुण्येन दीतोये पूजयेच्छुभदेशजं श्वेत
 मंदारमर्कं च करवीरं च रक्तकं निवंच सूर्यदेवस्य वल्लभं दुर्लभं तथा दीपनैवेद्यपुष्पाद्यैर्मन्त्रेणानेन पांडव निरीक्ष्य गग
 ने सूर्यं स्नात्वा हृदि समुच्चरेत् सूर्यत्वं श्वेतमंदारश्चेतार्का र्कसमप्रभ करवीरनमस्तुभ्यं निवृक्ष नमोस्तुते इतियोभ्य
 च ये द्भक्त्या वर्षे वर्षे पृथङ्नरः वर्षत्रयं नृपश्रेष्ठ नारीवाभर्तु संयुता तस्याः शरीरे दौर्गन्ध्यं दौर्भाग्यं च न जायते न सा पत्न्यं
 भवेत्लोके न वंध्यात्वं ध्रुवं लभेत् जायते तीव्रसौभाग्यं मर्त्यस्त्री दुर्लभं नृप कथितं याश्च रिप्यंति गंधदौर्भाग्यनाशनं स
 र्वपापविनिर्मुक्ताः सुखं वत्स्यंति मातरः निवंचः सितार्ककरवीरलताः स पुण्यायाः पूजयंतिकुसुमाक्षतदीपदानैः ताः सर्व
 कामसुखवृद्धिसमृद्धिभाजो दौर्भाग्यदोषरहिताः सुभगा भवन्ति अत्र वृक्षत्रयान्निवृक्षोधिक इति नारदीयाद्विशेषः
 ज्यैष्ठ्यशुक्लचतुर्दश्यां पंचतपारूयं रुद्रव्रतं नारदीये ज्यैष्ठ्यशुक्लचतुर्दश्यादिवा पंचतपानिशा मुखे ददेद्दमधेनुरुद्रव्रत
 मिदं स्मृतं ज्यैष्ठ्यपौर्णमासी मन्वादिः सा च पौर्वाह्णिकी ग्राह्येति मन्वादिनिर्णये आदित्यपुराणे ज्यैष्ठ्यमासितिलान्

दद्यात्पौर्णमास्यांविशेषतः अश्वमेधस्ययत्पुण्यं तत्प्राप्नोति न संशयः विष्णुरपि ज्यैष्ठ्येष्टायुताचित्स्याच्छत्रोपान
 हदानतः नरोनराधिपत्यमाप्नोतीति हेमाद्रौ ज्योतिषे अत्रयोगविशेषः ऐन्द्रेगुरुःशशाचैव प्राजापत्यरविस्तथा
 पूर्णिमाज्यैष्ठमासस्यमहाज्यैष्ठीप्रकीर्तिता अपरार्केवामनपुराणे ज्यैष्ठांकुंभांनुदानंचतालंबृतंसचंदनं त्रिविक्रमस्य
 प्रीत्यर्थं दातव्यं ज्यैष्ठमास्यपि अथास्यां पूर्णिमायां वटसावित्रीव्रतं इयंच पूर्वविद्धाकार्या पूर्वविद्वानकर्तव्या अमाव
 स्याच पूर्णिमा वर्जयित्वा मुनिश्रेष्ठसावित्रीव्रतमुत्तममिति ब्रह्मवैवर्ते वर्जयित्वेति पर्युदासादष्टादशनाडीवेधो वटसा
 वित्रीव्रतातिरिक्तपरः इयंच त्रयोदशीमारभ्य पूर्णिमांतयावच्चिरात्ररूपं तथाच स्कांदभविष्ययोः ज्यैष्ठेमासिसितेपक्षे
 द्वादश्यां रजनमुखे व्रतं त्रिरात्रमुद्दिश्य त्वहोरात्रं स्थितो भवेत् इत्युपक्रम्य अत्रेते उपटुहितं ज्यैष्ठेमासिसितेपक्षे पूर्णि
 मायांतथाव्रतं चीर्णपुरामहाभक्त्या कथितं ते मयानघेति धर्मउवाच नारीवाविधवावापिसपुत्रापुत्रवर्जिता सभ
 र्तृकासपुत्रावाकुर्व्याद्वितामिदं शुभं ज्यैष्ठेमासितुसंप्राप्ते पौर्णमास्यां पतिव्रता स्नात्वा चैव शुचिर्भूत्वा नियमं कारयेत्
 तः निर्णयामृते भविष्येच अमायांच तथा ज्यैष्ठे वटमूले तथा सती त्रिरात्रोपोषिता तत्र व्रतेनानेन पूजयेत् इति
 अथ व्रतविधिः आचम्य मासपक्षाद्युल्लिख्य मम भर्तुः पुत्राणां चायुरारोग्यप्राप्तये जन्मजन्मन्यवैधव्यप्राप्त्यर्थं च सावि
 त्रीव्रतमहं करिष्ये इति संकल्प्य वटसेचनमंत्रः वटसिंचामिते मूलं सलिलैरमृतोपमैः सूत्रेण वेष्टयेद्भक्त्या गंधपु
 ष्पाक्षतैर्यजेत् ॐ नमो वैवटायेति भ्रामयंती प्रदाक्षिणं भक्त्या दत्तं धर्मराज सावित्री प्रतिगृह्यतां पाद्यं भक्त्या म
 याहंतं तोयं फलपुष्पसमन्वितं अर्घ्यं गृहाण सावित्री ममास्य व्रतसिद्धये अर्घ्यं सुगंधिसहकपूर्वसुरभिस्वादुशीत
 लं स्वपत्या सह सावित्री कुरुष्व च मननीयकं अङ्घ्रिः पंचामृतैः स्नानं मया भक्त्या प्रकल्पितं मंदाकिन्याः समानीतमुदकं
 च सदा प्रियं सावित्र्यै नमः धर्मराजाय च नमः इति सर्वत्र पूजामंत्रः आचमनं सूक्ष्मतंतुमयं वस्त्रं कार्षासेन विनि

ब्र० र०
ज्यैष्ठ०
१४

मितं सावित्रिसत्यवत्कांतेमयादत्तं प्रगृह्यतां इति वस्त्रं सावित्रिसत्यवत्कांते धर्मराजसुरेश्वर सावित्रिब्रह्मणा सा
द्विमुपवीतं प्रगृह्यतां इत्युपवीतं कुकुमागुरुकर्पूरकस्तूरीरोचनान्वितं चंदनं तेमयादत्तं सावित्रिप्रतिगृह्यतां चंदनं अ
क्षताश्च सुरश्रेष्ठे कुकुमाक्ताः सुशोभनाः मयानिवेदिता भक्त्या गृहाण परमेश्वरि इत्यक्षताः माल्यादीनि सुगंधीनि मा
लत्यादीनि वैप्रभौ मया हतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां पुष्पाणि अथांगपूजा सावित्र्यै पादौ पूजयामि प्रसा
वित्र्यै जंघे. कमलायताक्ष्यै कटि. भूतधात्र्यै उदरं पू- ब्रह्मप्रियायै शिरः. अथ ब्रह्मसत्यवतोरंगपूजा धात्रे नमः पादौ
ज्येष्ठाय उदरं- परमैष्ठिने गुह्यं. अग्निरूपाय कटिपू. वेधसे ऊरू. पद्मनाभाय हृदयं. सुमेधसे कंठं. हिरण्यगर्भा
य मुखं. ब्रह्मणेशिरः विष्णवे सर्वांगं पूजयामि देवद्रुमसमुद्भूतः कालागुरुसमन्वितः आग्नेयोयं महाधूपः सावित्रि
प्रतिगृह्यतां धूपं चक्षुदं सर्वलोकानां तिमिरस्यानिवारणं आर्त्तिकं च कलितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरि दीपं अन्नं च तु
र्विधं स्वादुरसैः षड्भिः समन्वितं भक्ष्यभोज्यसमायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां नैवेद्यं पूगीफलमहादिव्यं नागवल्लीदलै
र्घृतं खदिराचूर्णसहितं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः अनंतपुण्यफलदमतः
शांतिं प्रयच्छ मे इति दक्षिणा सावित्री च प्रसावित्री सततं ब्रह्मणः प्रिये जगत्पूज्ये जगन्माता विधात्रि वरदे नमः सावि
त्रित्वं यथा देवि चतुर्वर्षशतायुषं पतिं प्राप्तासि गुणिनं मम देवितथा कुरु सावित्री च प्रसावित्री सततं ब्रह्मणः प्रिये पूजि
तासि द्विजैः सर्वैः स्त्रीभिर्मुनिगणैस्तथा त्रिसंध्यं देवि भूतानां वंदनीयासि सुव्रते मया दत्ता च पूजयं त्वं गृहाण नमोस्तुते
इति पुष्पांजलिं दत्त्वा ततोर्ध्वं दद्यात् उंकारपूर्वकं देवि सर्वदुःखनिवारिणि देवि मातर्नमस्तुभ्यमवैधव्यं प्रयच्छ मे प
तिव्रते महाभागे चाद्रिजातेशु चिस्मि ते दृढव्रते दृढभवे सर्वदा प्रियवादिनि अवैधव्यं च सौभाग्यं देहि त्वं मम सुव्रते पु
त्रान्पौत्रांश्च सौख्यं च गृहाणा धर्मं नमो नमः इत्यर्घ्यं दत्त्वा प्रार्थयेत् सावित्री ब्रह्मगायत्री सर्वदा प्रियभाषिणी तेन

सत्येनमां पाहि दुःखसंसारसागरात् त्वंगौरी त्वं शुचिर्गौरी त्वं प्रभा चंद्रमंडले त्वमेव च जगन्माता मामुद्धर वरानने
 यन्मया दुःकृतं पूर्वकृतं जन्म शतैरपि भस्मीभवतु तत्सर्वमवैधव्यं च दोहि मे अवियोगो यथा देवसावित्र्या सहितस्तव
 अवियोगस्तथास्माकं भूयाज्जन्मनि जन्मनि इति प्रार्थना इति पूजाविधिः **अथ कथास्कांदे** सनत्कुमार उवाच कु
 लस्त्रीणां व्रतं देवमाहात्म्यं च तथैव हि अवैधव्यकरं स्त्रीणां पुत्रपौत्रप्रदं वद ईश्वर उवाच आसीन्महेषु धर्मात्मा ज्ञानापर
 मधार्मिकः नाम्ना चाश्वपतिर्वीरो वेदवेदांगपारगः अनपत्यो महाबाहुः सर्वैश्वर्यसमान्वितः सपत्नीकस्तपस्तेपे स समा
 राधते नृपः सावित्री च प्रसावित्री जपन्नास्ते महामनाः जुहोति चैव सावित्री भक्त्या परमया युतः ततस्तुष्टा तु सावि
 त्री सा देवी द्विजसत्तम साविग्रहवती देवी तस्यादर्शनमागता तां तु दृष्ट्वा जगद्व्यासावित्री च नृपोत्तमः प्रणिपत्य नृ
 पो भक्त्या प्रहृष्टेनांतरात्मना तं दृष्ट्वा पतितं भूमौ तुष्टा देवी जगाद ह तुष्टा हंत वराजं द्रवरं वरय सुव्रत एवमुक्तस्तथा
 राजा प्रसन्नांतामुवाच ह अनपत्यो ह्यहं देवि पुत्रमिच्छामि शोभनं नान्यं नृणामि सावित्री पुत्रमेव जगन्मये अन्यद
 स्ति समग्रं मे क्षितौ यच्चापि दुर्लभं प्रसादात्तव देवेशितत्सर्वं विद्यते गृहे एवमुक्ता तु सा देवी प्रत्युवाच नराधिपं पुत्रस्ते
 नास्ति राजेंद्र कन्यैका ते भविष्यति कुलद्वयं तु साराजन्नुद्धरिष्यति भामिनी मन्नाम्नाराजशार्दूल तस्यानाम भविष्य
 ति इत्युक्ता तं मुनिश्रेष्ठ राजानं ब्रह्मणः प्रिया अतर्धानं गता देवी स संतुष्टो महीपतिः ततः कतिपया हस्सुतस्य राज्ञी
 महीभुजः ससत्त्वासुषुवे कन्या पूर्णकाले सुखाय च सावित्र्या तुष्ट्या दत्ता सावित्र्या जप्तया तथा सावित्री तेन वरदा त
 स्यानामवभूव ह राजते देवगर्भाभा कन्या कमललोचना वर्द्धते च मुनिश्रेष्ठ चंद्रलेखे वचांबरे सावित्री ब्रह्मणो वै सा श्री
 रिवायतलोचना तां दृष्ट्वा हेमगर्भाभां राजा चिंतामुपेयिवान् अयाच्य नाना च वरैरूपेणा प्रतिमाभुवि तस्यारूपेण
 ते सर्वे सन्निरुद्धा महीभुजः ततः सराजा संचित्य उवाच कमलक्षणां पुत्रिप्रदानकालस्ते याचंते नैव केचन स्वयं वर

ब्र० र०
ज्येष्ठ०
१५

यहद्यत्वंपातिंगुणसमान्वितं मनःप्रल्हादनकरंकुलेनाभिगुणेनच इत्युक्तातांसराजेंद्रोवृद्धामात्यैःसहैवतां वस्त्रा
लंकारसाहितांधनरत्नैःसमान्वितां विसृज्यचक्षणंतत्रयावत्तिष्ठतिभूमिपः तावत्तत्रममागच्छन्नारदोभगवानृषिःसं
पूज्यचततोराजाअर्घ्यपाद्येनतंमुनिं आसनेसुखमासीनं प्रोवाचेदं द्विजोत्तम पावितोहंत्वयाविप्रदर्शनेनाद्यनारद
यावदेवंवदनूराजातावत्साकमलेक्षणा आश्रमादागतादेवीवृद्धामात्यैःसमान्विता अभिवाद्यपितुःपादौववंदे
सामुनिततः नारदेनतुष्टासादृष्ट्वाप्रोवाचभूमिपम् कन्येयंदेवगर्भाभाकिमर्थेनप्रयच्छसि वरायत्वंमहावा
होवरयोग्यापिसुंदरी एवमुक्तस्तदातेनमुनिनाराजसत्तमः उवाचतांमुनिंवाक्यमुनिनार्थेनप्रेषिता आगतेयंवि
शालाक्षीमयासेप्रेषितासती अनयाचवृतोभर्तापृच्छत्वंमुनिसत्तम सापृष्टातेनमुनिनातस्मैव्याचष्टभामिनी आश्र
मेसत्यवान्नामद्युमत्सेनसुतोमुने भर्तृत्वेनमयाविप्रवृतोसौरजनंदनः नारदउवाच कष्टं कृतंमहाराजदुहित्रातव
सुव्रत अजानंत्यावृतोभर्तासत्यवानिति विश्रुतः सत्यंवदत्यस्यपितासत्यंमाताप्रभाषते स्वयंसत्यंप्रभाषेतस
त्यवानितितेनसः तथाचाश्वाःप्रियास्तस्यअश्वैःक्रीडतिमृगमयैः चित्रपिचलिखत्यश्वांश्चित्राश्वइतिचोच्यते
रूपवान्गुणवांश्चैवसर्वशास्त्रविशारदः नतेनसदृशोलोकेविद्यतेचेहमानवः सर्वैर्गुणैःसंपूर्णैरत्नैरिवमहार्णवः
एकोदोषोमहानस्यगुणानावृत्यतिष्ठति संवत्सरेणक्षीणायुर्देहत्यागंकरिष्यति अश्वपतिरुवाच अन्यंवरमभद्रंते
वरंसावित्रिगम्यतांविवाहस्यतुकालोयंवर्ततेशुभलोचने सावित्र्यउवाच नान्यमिच्छाम्यहंतातमनसापिवरंविभो
योमयाद्यवृतोभर्तासमेनान्योभविष्यति विचिंत्यमनसापूर्वंपश्चाद्वाचंसमुबरेत्क्रियतेचततःपश्चात्शुभंवायदि
वाशुभं वृत्तमन्यंपुमांसंचकथंचान्यंवृणोम्यहं सकृज्जल्पंतिराजानः सकृज्जल्पंतिपंडिताः सकृत्कन्याः
प्रदीयंतेत्रीएयतानिसकृत्सकृत् पतिंमत्त्वानमेवुद्धिर्विचलंतीकथंचन सगुणोनिर्गुणोवापिमूर्खःपंडितएवच दीर्घायु

रथवानायुःसचभर्ताममप्रभो नान्यं वृणोमिभर्तारं यदि वा स्याच्छर्चापतिः इति मत्वा मया तात यत्कर्तव्यं सुखेन च नारद
 उवाच स्थिरा बुद्धिश्च राजेन्द्र सा विद्याः सत्यवान्पतिः वरयस्व विवाहाय भर्त्रा सह कुरु स्थितिं ईश्वर उवाच निश्चितां तु म
 तिं ज्ञात्वा स्थिरा बुद्धिश्च निश्चयात् स्वल्पानुगो महाराजः प्रतस्थे सौवनं प्रति गृहीत्वा तु सुतारं जाद्युमत्सेनस्य स
 न्निधौ नारदस्तु ततः खैव तत्रैवांतरर्धीयत स गत्वा राजशार्दूलोद्युमत्सेन वनं गतः वृद्धश्चांधश्च राजा च वृक्षमूलमुप
 श्रितः तथा श्वपतिराजासौ पादौ जग्राह वीर्यवान् स्वनाम च समुच्चार्य तस्थौ तस्य समीपतः उवाच राजा तं भूपा किमाग
 मनकारणं पूजयित्वा धर्मदानेन वन्यमूलफलैश्च सः नतः पप्रच्छ कुशलं सराजामुनिसत्तम अश्वपतिरुवाच कुशलं
 दर्शनेनाद्यत वराजन्ममाद्य वै दुहितानामसावित्री तव पुत्रमभीप्सती भर्तारं राजशार्दूलं प्राप्नोत्वियमनिदिता ममे
 दंकांक्षितं पूर्वं भर्तारमनया विभो आवयोश्चैव संबंधो भवत्वद्यममेप्सितः द्युमत्सेन उवाच वृद्धश्चांधश्च राजेन्द्र फल
 मूलाशनो नृप राज्याच्च्युतश्च मे पुत्रो वन्येनाद्य च जीवति सा कथं सहते दुःखं दुहिता तव कानने अतभिज्ञा च दुःखा
 नां प्रत्यहं सा भिकांक्षते अश्वपतिरुवाच अनया वृत्तो भर्ता जानंत्याराजसत्तम अनेन सह वासस्तु तव पुत्रेण मानद
 स्वर्गतुल्यो महाराज भविष्यति न संशयः एवमुक्तस्तदा ते न राज्ञा राजर्षिसत्तमः तथेति स प्रतिज्ञाय च कारेद्वाहमुत्तमं
 कृत्वा विवाहं राजेन्द्रः संपूज्या विविधैर्धनैः अभिवाद्य द्युमत्सेनं जगाम नगरं प्रति सावित्री तु पार्तिलब्ध्वा इंद्रं प्राप्य श
 चीयथा सत्यवानपि ब्रह्मर्षेतया पत्न्या भिनंदितः क्रीडते न गृहोद्देशे पौलोम्यामघवानिव नारदस्य च तद्वाक्यं हृद
 येन मनस्विनी वहंती नियमं च क्रेत्रतस्यास्य च भामिनी गणयंती दिनान्येन लेभे तोषमुत्तमं ज्ञात्वा च दिवसं विप्र
 भर्तुर्मरणकारणं अत्रांतरे च नियमं त्रिदिनस्य मनस्विनी तस्मिन् दिने जिगमिषावने सत्यवतो भवत् कुठारं सपरिगृ
 ह्य पीठकं वैश्वमुत्तमं प्रस्थितश्च वनायैव सावित्री वाक्यमब्रवीत् न गंतव्यं वने त्वद्यममवाक्येन मानद अथ वागम्यते

ब्र० र०
ज्यैष्ठ०
१६

साधामयासहवनं ब्रज संवत्सरश्च संपूर्णो ह्याश्रमैस्मिन्मम प्रभो तद्वनं द्रष्टुमिच्छामि प्रसादं कुरु मे प्रभो सत्यवानुवा
च नाहं स्वतंत्रः सुश्रोणि पृच्छस्व पितरौ मम ताभ्यां प्रस्थापिता गच्छ मया सह विनिश्चिता एवमुक्ता तदा तेन भर्त्रा सा
कमलेक्षणा श्वश्रूश्च शुरयोः पादावभिवाद्येदमब्रवीत् वनं द्रष्टुममेच्छेयमाज्ञामहं प्रदीयतां उवाच वचनं साध्वी वरमे
कंप्रयच्छत भर्त्रा सहवनं गंतुमेतद्वरयते मनः तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा द्युमत्सेनो ब्रवीद्विदं व्रतं कृतं त्वया भद्रे पारणं कुरु सुव्र
ते पारणांतिभीरुततो गंतुं तावत्त्वमर्हसि सावित्र्यवाच नियमश्च कृतोऽस्माकं रात्रौ चंद्रोदये सति जाते मयाद्यकर्तव्यं
पारणं तात मे शृणु वनदर्शनकामोऽस्ति भर्त्रा सहममाद्य वै न मे तत्र भवेद्धानि भर्त्रा सह नराधिप इत्युक्तस्तु तदारजा द्यु
मत्सेनो महीपतिः यत्तेभिलपितं तन्वितत्कुरुष्व सुमध्यमे नमस्कृत्वाथ सावित्री श्वश्रूश्च शुरयोरथ सहिता तेन सा
साध्वी वनं सत्यवताययौ अवलोकयंती भर्तारं तंच कालं मनस्विनी वनं च फलितं दृष्ट्वा पुष्पितद्रुमसंकुलं दुमा
णां चैव नामानि मृगाणां चैव भामिनी पश्यंती मृगयूथानि हृदयेन प्रवेपती तत्र गत्वा सत्यवान्वै फलान्यादाय सत्वरः
काष्ठानि च समादाय बंधुभारं कृतदा कठिनं पूरयामास कृत्वा वृक्षावलोकनं वटवृक्षस्य सा साध्वी उपविष्टा महा
सती काष्ठान्याददत्तस्तस्य जाता शिरसि वेदना गलानिश्च महती जाता गात्राणां वेपथुस्तदा अगत्य वृक्ष
सामर्प्यं सावित्रीमिदमब्रवीत् गलानिश्च महती जाता शिरसश्चापि वेदना कंठकौर्भेद्यते भद्रे शिरो मे शूलसाम्मि
तैः उत्संगे तव सुश्रोणि स्वप्नुमिच्छामि सुव्रते अभिज्ञानाद्विशालाक्षी तस्य मृत्योर्मनस्विनी प्राप्तकालं मन्य
माना तस्थौ तत्रैव भामिनी सत्यवानपि सुप्तस्तु कृत्वोत्संगे शिरस्तदा तावत्तत्र समागच्छत् पुरुषः कृष्णपिं
गलः जाज्वल्यमानो वपुषा तं ददृशौथ भामिनी उवाच वाक्यं वाक्यज्ञा कस्त्वं लोकभयंकरः यम उवाच ॥
क्षीणा युस्तु वरारोहे भर्ता तव मनस्विनि विना केनापि मानेन न शक्यस्तु त्वदंतिके देवि दुर्विपहंतेजः सोऽदुःशक्यं न ते

शुभे इति ज्ञात्वा महाभागे स्वयमागमनं मम इत्युक्ता तां वरारोहां तस्य देहान् महात्मनः अंगुष्ठमात्रं पुरुषं बह्वायासेन
 सत्वरं विचकर्षत तो वेगाद् गृहीत्वा प्रास्थितः पुरीं सावित्री च ततः पश्चादनुयाति स्म तं पतिं यम उवाच निवर्तस्व महाभा
 गे त्वंदूरं समुपागता गत्वा स्वभवनं शीघ्रं कुरु चैवोर्ध्वदैहिकं एव मुक्ता तु सा तेन प्रत्युवाच यम तदा न श्रमो नैव च ग्लानिः
 सकाशे तव मानद विशेषतश्च भर्तुर्भक्तो ग्लानिः सुरेश्वर धर्मेण त्वं पालय से धर्मेण त्वं विवर्द्धसे नाफलं दर्शनं देवसता
 मुक्तं कदाचन आहुः सप्तपदी मैत्रीमिति वेदाविदो विदुः ईश्वर उवाच संतुष्टस्तव वाक्येन धर्मराजो यमस्तदा वराणामी
 श्वरो दाता वरं तस्यैदिदेश ह सा पश्चादात्मनः पुत्रान्पितुः पुत्रान्शतं तथा चक्षुः प्राप्तिं च सा वत्रेश्वश्च शुरयो रपि राज्य
 प्राप्तिं तथा ब्रह्मजीवितं च तथा विभोः भर्तुः कमलपत्राक्षी निवृत्ता सा सुमध्यमा प्रदक्षिणं ततः कृत्वा धर्मराजस्य मुब्रता त
 थेत्युक्ता धर्मराजो जगाम च स्वमालयं सा गत्वा वटसामीप्यं कृत्वा त्संगेशिरस्तथा प्रवृद्धस्तु ततो ब्रह्मन्सत्यवानिदमब्र
 वीत् मया सुप्तं वरारोहे दृष्टमद्यैव भामिनि तत्सर्वं कथितं तस्यायद्वृत्तं सर्वमेव तया च कथितं सर्वं स वादश्च यमेन हि
 अस्तंगते ततः सूर्येद्युमत्सेनो महीपतिः पुत्रस्यागमना कांक्षी इतश्चेतश्च धावति आश्रमादाश्रमं गच्छन् पुत्रदर्शनं कांक्ष
 या आवयो रंधयो र्यष्टिः कगतो सि विनावयोः एवं स विविधं क्रोशन् स पत्नी को महीपतिः चकार दुः खमत्युग्रं पुत्रपुत्रेति
 चासकृत् अकस्मादेव राजेंद्रो लब्धचक्षुर्महीश्वरः तं दृष्ट्वा महदाश्चर्यं चक्षुः प्राप्तिं द्विजोत्तम तच्च पूर्वतदा वाक्यमूचुस्ते
 तापसा भृशं चक्षुः प्राप्तिश्च ते राजन्सूच्येत तु महामते पुत्रेण च सुसंयोगं प्राप्स्यसे नृपसत्तम ईश्वर उवाच यावेदं वदं त्येन
 तापसा द्विजसत्तमाः सावित्र्या सहितः प्राप्तः सत्यवान् द्विजसत्तम नमस्कृत्य द्विजान् सर्वान्पितरं मातरं तथा सावित्री
 च ततो ब्रह्मन्वदं चरणविति श्वश्रूश्च शुरयो ब्रह्मन्सावित्री कमलेक्षणा मुनय ऊचुः किंतु सावित्री जानासि कारणं वरव
 णिनि वृद्धयोश्चक्षुषोः प्राप्तिः श्वश्रूश्च शुरयोस्तव सावित्र्युवाच न जानामि द्विजश्रेष्ठाश्चक्षुषोः प्राप्ति कारणं चिरं सुप्त

ब०२०
ज्य०
१७

स्तुमेभर्तातेनकालव्यातिक्रमः सत्यवानुवाच अस्याः प्रभावात्संजातेनदृष्टंकारणंपरं तत्सर्वविद्यतेविप्राःसावित्र्या
स्तपसःफलं व्रतस्यैवतुमाहात्म्यं दृष्टमेतन्मयाधुना ईश्वरउवाच एवंतुवदतह्मास्यतदासत्यवतोविभोः पौरासमा
गतास्तत्रअचक्षुर्नृपतिर्यतः येनराज्यं वलाद्राजन्हतंक्रूरेणमंत्रिणाश्रमात्येनहतःसोपिइतिपौराःसमागताःपौरा ऊचुः
उत्तिष्ठराजशार्दूलस्वराज्यंपालयप्रभो अभिषिचस्वराजेंद्रपौरैर्मंत्रिपुरोहितैः ईश्वरउवाच सगत्वाराजशार्दूलः
स्वपुत्रजनसंवृतः पितृपैतामहंराज्यंसंप्राप्तश्चमहामनाः सावित्रीसत्यवांश्चैवपरांमुदमवापतुः जनयामासपुत्रा
णांशतंवैवाहुशालिनी व्रतस्यैवतुमाहात्म्यात्तस्याःपितुरजायत पुत्राणांचशतंब्रह्मन्प्रसन्नाद्यमराजतः एतत्तेकथि
तंसर्वव्रतमाहात्म्यमुत्तमं क्षीणायुर्जीवितोभर्ताव्रतस्यास्यप्रभावतःकर्तव्यंसर्वनारीणामवैधव्यफलप्रदं सनत्कुमा
रउवाच विधानं ब्रूहिदेवेशव्रतस्यास्यचञ्चलक क्रियतंविधिनायेनस्त्रीभिः पुरानिषूदन ईश्वरउवाच वर्षैकनि
यमंकृत्वाएकभक्तेनमानद नक्ताहारेणवाविप्रभुक्तंप्राप्यद्विजर्षभ त्रिदिनंलघयित्वातुचतुर्थेदिवसेशुभे चंद्रायार्धप्र
दद्याच्चपूजयित्वासुवासिनीः सावित्रीचप्रसावित्रीगंधधूपनिवेदनैः मिथुनानियथाशक्त्याभोजयित्वायथासुखं भो
जयेहंजगद्धात्रिनिर्विघ्नकुरुमेशुभे दिनंप्रतिदिनंश्रेष्ठंकुर्यान्न्यग्रोधसेवनं कृत्वावंशमयेपात्रेचाक्षतप्रस्थमेवच सप्त
धान्यावृतंपात्रंप्रस्थैकेनद्विजोत्तम कारयेन्मुनिशार्दूलवस्त्रयुग्मेनवेष्टयेत् तस्योपरिन्यसेद्देवींसावित्रींब्रह्मणासह सा
वित्रीसत्यवांश्चैवकार्यैरौप्यमयाविमौ पीठकश्चकुठारश्चकृत्वारौप्यमयौद्विज फलैःकालोद्भवैर्देवींपूजयेद्ब्रह्मणः
प्रियां हरिद्रारंजितैश्चैवकंठसूत्रैःसमर्चयेत् सखीनांकंठसूत्राणित्रिदिनंप्रतिपादयेत् पक्वान्नानिचदेयानिनित्यमे
वद्विजोत्तम माहात्म्यंचैवसावित्र्याः श्रोतव्यंमुनिसत्तम पुराणश्रवणंकार्यंसतीनांचरितंविभो पूजयेन्नित्यमे
वेहमंत्रेणानेनसुव्रत सावित्रीचप्रसावित्रीसततंब्रह्मणःप्रिया पूज्यसेहूयसेदेविद्विजैर्मुनिगणैःसदा त्रिसंध्यंदेवि

भूतानां वंदितात्वं जगन्मये मया दत्ता च पूजेयं त्वं गृहाण नमोस्तुते नमः सावित्रीपादौ पूजयामास्यादिपूजनं सावि-
 त्रीचप्रसावित्रीद्विधाभूतासि शोभने जगत्रये स्थिता देवि त्रिसंध्ये त्वं तथा नवे त्रित्वे देवि त्रिलोके त्वं त्रिधा गौस्त्वं महेश्वरि
 पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वजन्तुसु सर्वदा रूपं देहि यशो देहि सौभाग्यं देहि मेशुभे व्यापितं सकलं लोकमतो मां पाहि सर्वदा
 यथा तेन वियोगस्तु भर्त्रा सह सुश्वरि तथा मे सुम्हाभागे कुरु त्वं जन्मजन्मानि एवं संपूजयेद्देवीं कमलासन संस्थितां
 एतद्दिनत्रयं नीत्वा चतुर्थे हनि सत्तम मिथुनानि च संपूज्य षोडशैव द्विजोत्तम पूजयेद्ब्रह्मसुदानैश्च भूषणैश्च द्विजोत्तमान् अ-
 र्चयित्वा तथा चार्यैः सपत्नीकं सुसम्मतं तस्मै संकल्पितं सर्वं हेमसावित्रीसंयुतं मंत्रेणानेन दातव्यं द्विजमुख्याय सत्तम
 सावित्री कल्पविदुषे प्राणिपत्यतथामुने सावित्री जगतां माता सावित्री जगतां पिता मया दत्ता च सावित्री ब्राह्मणप्रतिगृ-
 ह्यतां अवेधव्यं च मे नित्यं यावज्जन्मनि जन्मानि मृत्वा च वसते लोके ब्रह्मणः पतिना सह तत्रैव घाचिरं कालं भुंक्ते भोगा-
 ननुत्तमान् अनेनैव विधानेन कर्तव्यं व्रतमुत्तमं सर्वान् मनोरथान् प्राप्य श्रते रुद्रोऽयं जायते इति स्कां देसावित्रीव्रते अ-
 थाब्दसाध्यं हेमाद्रौ स्कां देच धर्मराजवरदानानंतरं सावित्र्युवाच यामदीयं व्रतं देवभक्त्या नारी करिष्यति भर्त्रा
 सासहिता साध्वी सदा स्यात्सुखभाजना धर्मराज उवाच नारी वा विधवा वा पिश्रुपुत्रा पुत्रवर्जिता स भर्तृका स पुत्रा-
 वा कुर्याद्भूतमिदं शुभं ज्यैष्ठ्ये मासितु संप्राप्ते पौर्णमास्यां पतिव्रता स्नात्वा चैव शुचिर्भूत्वा वटं सिंचेद्ब्रह्मदकैः सूत्रेण वेष्टये-
 द्भक्त्या गंधपुष्पाक्षतैः शुभैः नमो वैवस्वता येति धर्मयंती प्रदक्षिणं रात्रौ कुर्वीत नक्तं च श्रभुं च समाहिता तथैव वटवृक्षं
 च पक्षे पक्षे प्रपूजयेत् संप्राप्ते च पुनर्ज्यैष्ठ्ये लघुभुक्त्वा दर्शनयेत् दंतानां धावनं कृत्वा नियमं कारयेत्ततः त्रिरात्रं लंघयि-
 त्वा तु चतुर्थे दिवि सेगृहं चंद्रायार्घ्यं प्रदास्यामि पूजयित्वा शुभाः सती मिष्टान्नासि यथा शक्त्या भोजयित्वा द्विजोत्तमान्
 भेदं देदुं तु जगद्वा त्रिनिर्विघ्नं कुरु मे शुभे इति नियममंत्रः कृत्वा वंशमये पात्रे वालुकाप्रस्थमेव च सप्तधान्ययुतं पात्रं प्रस्थे

ब्र० १०
 क्यैष्ठ०
 १८

केन द्विजोत्तम वसुधोपरि संस्थाप्य सावित्रीं ब्रह्मणा सह हैर्मोततस्तयोः प्रीत्यै त्रिरात्रमुपवासतः न्यग्रोधस्य तले
 तिष्ठेत् यावच्चैव दिनत्रयं सौवर्णीचैव सावित्रीं सत्येन सह कारयेत् रौप्यपर्यंकमारोप्परथोपरि निवेशयेत् पलादूद्वै
 यथाशक्त्यारथं रौप्यमयं शुभं काष्ठभारं कुठारं च वटं चैव सुविस्तृतं एवं च मिथुनं कृत्वा पूजयेद् दत्तमत्सरः वर्तुलं मण्डलं का
 र्थ्यं गोमयेन तपोधन पंचामृतेन स्नपनं गंधपुष्पोदकेन च चंदनागुरुकर्पूरैर्माल्यवस्त्रविभूषणैः नमः सावित्र्यै पादौ तु प्र
 सावित्र्यै तु जानुनो कटिकं मलं पत्राक्ष्यै उदरं भूतधारिण्यै उन्नमो गायत्र्यै कंठे शिरसि ब्रह्मणः प्रिये अथ ब्रह्मसत्यवत्योः
 पादौ पूजयेत् प्रयतस्तदा धात्रे नम इति पूज्या वूरुज्येष्ठा च वै नमः परमेष्ठिने तथा मेरुं श्रग्निरूपाय वै कटिं वेधसे चोदरं पूज्यं
 पद्मनाभाय वै हृदिकं ठं सुमेधसे पूज्यं मुखं हिरण्यगर्भजे ब्रह्मणे वै शिरः पूज्यं सर्वांगं विष्णवे नमः श्रभ्य चर्यै वंक्रमेणैव शास्त्रो
 कविधिना शुभं ततो रजतपात्रेण अर्घ्यं दद्याद् द्वयोरपि अथार्घ्यमंत्रः ओं कारपूर्विका चैव वीणा पुस्तक धारिणि वेदमातर्न
 मस्तेस्तु अवैधव्यं प्रयच्छ मे पतिव्रते महाभागे वह्निजाते शुचिस्मिते दृढव्रते दृढमते भर्तुश्च प्रियवादिनि अवैधव्यं च
 मे देहि देवित्वं मम सुव्रते पुत्रान्पौत्रांश्च सौर्यं च गृहाणा अर्घ्यं नमो नमः अथ ब्रह्मसत्यवत्यो रर्घ्यमंत्रः त्वया सृष्टं जगत्सर्वं स
 देवा सुरमानुषं सत्यव्रतधरा देवे ब्रह्मरूपनमोस्तु ते यमा अर्घ्यं दानं त्वं कर्मसाक्षी लोकानां शुभाशुभविवेककृत् वैवस्वतगृ
 हाणा अर्घ्यं धर्मराजनमोस्तु ते धर्मराजः पितृपतिः साक्षिभूतश्च जंतुषु कालरूपगृहाणा अर्घ्यं मवैधव्यं प्रच्छ मे गंधपुष्पैश्च
 नैवेद्यैः फलैः कुसुमदीपकैः रक्तवस्त्रै रलंकारैः पूजयेद् दत्तमत्सरः अथ सावित्री प्रार्थना सावित्री ब्रह्मगायत्री सर्वदा प्रियभा
 पि पीतेन सत्येन मां पाहि दुःखसंसारसागरात् त्वं गौरी त्वं शुची लक्ष्मीस्त्वं प्रभा चंद्रमंडले त्वमेव जगतां माता मामुद्धर भ
 वार्णवात् सौभाग्यं कुलवृद्धिं च देहि त्वं मम सुव्रते यन्मया दुष्कृतं सर्वं कृतं जन्मशतैरपि भस्मीभवतु तत्सर्वं मवैध
 व्यं च देहि मे अथ ब्रह्मसत्यवत्योः प्रार्थना आवियोगो यथा देवसावित्र्या सहितस्यते आवियोगस्तथास्माकं भूयाज

नमनि जन्मनि यमप्रार्थना कर्मसाक्षिजगत्पूज्यसर्ववन्द्यप्रसीदमे अथसावित्र्याः सावित्रीत्वंयथादेविचतुर्वर्षश
 तायुषंपतिंप्राप्तासिगुणितंममदेवितथाकुरु सावित्रीचप्रसावित्रीसततंब्रह्मणःप्रिया पूजितासिद्विजैःसर्वैःस्त्रीभि
 र्मुनिगणैस्तथा त्रिसंध्यंदेविभूतानांवंदनीयासिसुव्रते मयादत्ताचपूजेयतांगृहाणनमोस्तुते जागरंतत्रकुर्वीतगीतनृ
 त्यादिमंगलैःसुवासिन्यस्तथापूज्यादिवसेदिवसेगते सिंदूरंकुंकुमचैवतांबूलंचसपूगकं तथादद्याच्चपूपाणिभक्ष्यंसौ
 भाग्यमष्टकंसौभाग्यमष्टकंपरिभाषोक्तं यातिष्ठेच्चदिवारात्रौकामक्रोधविवर्जिता दिनत्रयेपिकर्तव्यमेवमध्यादिपूजनं
 ततश्चतुर्थेदिवसेकर्तव्यतच्छृणुष्वमे मिथुनानिचतुर्विंशत्पोडशद्वादशाष्टवा पूजयेद्वसुगोदानैर्भूषणाच्छादनासनैः
 आचार्यचततःपश्चाद्भूतस्यविधिकारकं सर्वलक्षणसंयुक्तंसर्वशास्त्रार्थपारंगवेदविद्यात्रतस्नातंशांतंदांतंजितेंद्रियंसप
 त्नीकंसमभ्यर्च्यवस्त्रालंकारकुंडलैः शय्यांसोपस्करांदद्याद्गृहंचैवातिशोभनं अशक्तस्तुयथाशक्त्यास्तोकंस्तोकं प्र
 कल्पयेत् सौवर्णीप्रतिमांपुत्रपतिनासहदापयेत् दानमंत्रःसावित्रीत्वंयथादेविचतुर्वर्षशतायुषं सत्यवंतंपतिलब्धाम
 यादत्तातथाकुरु सावित्रीजगतांमातासावित्रीजगतांपिता मयादत्ताचसावित्रीब्राह्मणप्रतिगृह्यतां प्रतिग्रहमंत्रः
 मयागृहीतासावित्रीत्वयादत्तासुशोभने यावच्चंद्रश्चसूर्यश्चसहभर्त्रांमुखीभव गुरुचगुरुपत्नींचततोभक्त्याक्षमापयेत्
 यन्मयाकृतवैकल्पंनरोस्मिन्दुःखिष्ठितं सर्वसंपूर्णतांयातुयुवयोरर्चनेकृते अथवटसेचनमंत्रः धर्मराजोयमोधा
 तानिलःकालोतकोव्ययः वैवस्वतश्चित्रगुप्तोदृष्टोमृत्युःक्षयोवटः मासिमासितथातैस्तैर्नामाभिःसिंचयेद्वट इति
 द्वादशनामभिर्द्वादशमासेषुवटसेचने द्वादशमंत्रा ज्येष्ठादितोज्ञेयाः ॥ १२ ॥ न्यग्रोधेहंवसेनित्यंतरुमाद्यत्नेनसे
 चयेत् इतिसावित्रीप्रतिधर्मराजवचनं ततोगुरुंसपत्नीकंपूजयेद्भूतविस्मया भूषणैश्चसुवस्त्रैश्चकुंकुमैश्चमनोह
 रैः न्यग्रोधस्यसमीपेतुगृहेवारुण्डिलेशुभे सावित्र्याश्चैवमंत्रेणघृतहोमंतुकारयेत् पायसंजुहुयाद्भक्त्याघृतेनस

ब्र० र०
ज्येष्ठ०
१९

हमा नि व्याहृत्याचैवमंत्रेणतिलव्रीहियवांस्तथा होमांतेदक्षिणांदद्यात्तुवित्तशाठ्यविवर्जितां क्षमापयेत्ततो
विप्रवद्यपादौप्रयत्नतः भुंजीतवासरांतितुनक्तेशांतायशास्विनी अर्घ्यदद्यादरुंधत्यै दृष्ट्वाचैवप्रणम्यच अरुं
धतिनमस्तेस्तुवासिष्ठस्यप्रियेशुभे सर्वदेवनमस्कार्घ्येपतिव्रतेनमोस्तुते अर्घ्यमेतन्मयादत्तंफलपुष्पसमन्वितं
पुत्रान्देहिधनंदेहिगृहाणत्वंशुभेमम सखीभिर्ब्राह्मणैःसां द्विभुंजीतविजितेंद्रिया एवंकरोतियानारीव्रतमेतदनुत्तमं
भ्रातरः पितरौपुत्राःश्वशुरौस्वजनस्तथा चिरायुषस्तथारोग्याःस्युश्चजन्मशतत्रयं भर्त्राचसहितासाध्वीब्रह्म
लोकेमहीयते इतिस्कंदपुराणसोद्यापनंवटसावित्रीव्रतं अथास्यप्रयोगः संक्षिप्तप्रकारेणइदं व्रतं त्रयोदशीमार
भ्यपंचदश्यांकार्यं कृष्णपक्षेत्रमांतंशुक्लपक्षेपौर्णिमास्यंतंकार्यं तत्रविधिः नद्यादौ तिलामलकरजनीविलेप
पूर्वकंस्नात्वा व्रतस्यवार्षिकत्वात् पूजादिकंनिवर्त्योद्यापनंसंकल्पंकुर्यात् तद्यथा तिथ्यादिसंकीर्त्य ममभर्तुःपु
त्रादीनांचपुरारोग्यैश्वर्यादिप्राप्तिपूर्वकंइहजन्मनिजन्मांतरैवात्मनो वैधव्यफलप्राप्तये आचरितवटसावित्रीव्र
तोद्यापनंकरिष्य इतिसंकल्प्यआचार्यवरणंविधायवटमूलेगृहेवा वेदींविधाय तत्र सर्वतोभद्रंविच्य ब्रह्मादिदेव
तासग्रहादिकाः संपूज्यतत्रकलशद्वयंप्रतिपाद्य तत्रैकस्मिन् कलशेब्रह्मयज्ञानमितिमंत्रेणहैमं ब्रह्माणं गायत्रिमं
त्रेणहैमांसावित्रीचप्रतिष्ठाप्य तदुत्तरेद्वितीयकलशेपलादधिकराजतपर्यंकैहैमीःप्रतिमाः सत्यवत्सावित्रीयमनार
दानां नाममंत्रैरावाह्य पुरतःकाष्ठभारंकुठारंचहैमंराजतचनिधायपूजयेत् अत्राशक्तौ एकस्मिन्कलशे सर्वेषांपू
जा पुष्पपूजांते सावित्र्यैपादौपूजयामि प्रसावित्र्यैजानुनी कमलपत्राक्ष्यैकटिं भूतधारिण्यैउदरंगायत्र्यैकंठं-
ब्रह्मप्रियायैशिरःपू मंत्रपुष्पार्चनानंतरं अर्घ्यदद्यात् राजतादिपात्रेण द्वयोःकलशयोरुपरि उंकारपूर्विकेदे
विवीणापुस्तकधारिणि वैधातयेनमस्तेस्तुअवैधव्यंप्रयच्छमे पतिव्रतेमहाभागेभर्तुश्चप्रियवादिनि अवैधव्यं

चसौभाग्यं देहित्वं मम सुव्रते पुत्रान्पौत्रांश्च सौभाग्यं गृहाणा ध्यानमोस्तुते अथ ब्रह्मसत्यवतोः त्वया सृष्टं जगत्स
 वै स देवा सुरमानुषं सत्यव्रतधरो देव ब्रह्मरूपनमोस्तुते यमस्य त्वं कर्मसाक्षी लोकानां शुभाशुभविवेककृत् वैव
 स्वत गृहाणा धर्मधर्मराजनमोस्तुते नारदाय नमस्तुभ्यं सुरेशाय भिवंदित गृहाणा धर्ममया दत्तमवै धनं प्रयच्छ मे
 ततः सावित्रीं प्रार्थयेत् सावित्री ब्रह्मगायत्री सर्वदा प्रियभाषिणी तेन सत्येन मां पाहि दुःखसंसारसागरात् मया कृ
 तं महाघोरं जन्मांतरशतैरघं भस्मीभवतु तत्सर्वमवै धनं प्रदेहि मे ब्रह्मसत्यवतोः अवियोगो यथा देवसावित्र्या स
 हितस्तव अवियोगस्तथास्माकं भूया जन्मनि जन्मनि सावित्र्याः सावित्रित्वं यथा देवी चतुर्वर्षशतायुषं पतिं प्राप्ता
 सि गुणिनं मम देवितया कुरु यमस्य कर्मसाक्षी जगत्पूज्य सर्ववन्द्य प्रसीद मे संवत्सरव्रतं सर्वपरिपूर्णं तदस्तु मे ततः
 सुवासिनीः संपूज्य वायनानि दद्यात् कथाश्रवणादि नारात्रि नयेत् प्रातरग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वा दध्यात् सावि
 त्रीं गायत्री मंत्रेण पायसं घृतदूर्वा तिलबीहि यवैः प्रत्येकं अष्टोत्तरशत संख्या काहुतिभिः ब्रह्माणं धर्मराजा नारदं
 च व्याहृतिपूर्वक नाम मंत्रेण प्रत्येकमष्टोत्तर १०८ शत संख्या काहुतिभिर्हुत्वा ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकया हुत्वा
 हुत्वा पक्षे सत्यवत्सावित्र्योः ब्रह्मसत्यवतो ब्रह्मसावित्र्योश्च पृथक् पृथक् होमो नास्ति तत्तन्मंत्रैस्तयोः पूजा प्रार्थ
 नैवेत्युक्तत्वात् ततश्चतुर्विंशति द्वादशाष्टौ च त्वारिवामिथुनानि वस्त्रादिना संपूज्य पूरिकामोदकमंडकादिकूष्माण्डना
 रिकेलमातुलिंगदाडिमबीजपूरादिक हरिद्रा कुंकुमकेसरकस्तूरीविचूर्णितकज्जलकंठसूत्रकंकणमौक्तिकपादभूष
 णवस्त्रकंचुकी आदर्शपत्रादि दक्षिणा तांबूलादियुतनवसूर्पा विहितं वायनं दद्यात् तत्र मंत्रः सोपस्करं द्विजश्रेष्ठ व्रत संपू
 र्त्तिकारकं वायनं ते प्रयच्छामि सावित्री प्रीयतां मम ततः पीठं व्रतपूर्तये गां च दत्वा ब्राह्मणान्संतप्य आशिषो गृही
 त्वा हृष्टजनैः सह भुंजीत इयान् तत्र विशेषः रात्रौ अरुंधतीं दृष्ट्वा संपूज्य अर्घ्यं दद्यात् अरुंधति नमस्तेस्तु वाशिष्ठस्य प्रिये

ब्र० २०
ज्यैष्ठ्य
२०

शुभे पुत्रान्देहि सुखं देहि गृहाणा ध्यानमोस्तु ते इति वटसावित्री व्रतोद्यापनं अस्यामेव ज्यैष्ठ्यपौर्णिमास्यां पुत्रकामव्रतं
पद्मपुराणे सृष्टिखण्डे भीष्म उवाच श्रोतुमिच्छाम्यहं ब्रह्मन् ज्यैष्ठ्यपौर्णिमाव्रतं सुतानेको न पंचाशद्येन लेभे पुनर्दितिः
पुलस्त्य उवाच यद्वसिष्ठादिभिः पूर्वैर्दित्यैकथितपूर्वकं विस्तरेण तदेवेदं मत्सकाशां निशामय ज्यैष्ठ्यमासि सिते पक्षे
पौर्णिमास्यां यत व्रता स्थापेद व्रणकुम्भं सिततंडुलपूरितं नानाफलयुतं तद्वद्विदुदंडसमन्वितं सितवस्त्रयुगच्छत्रं सित
चंदनचर्चितं नानाभक्ष्यसमोपेतं सहिरण्यं तु शक्तितः ताद्यपात्रं गुडोपेतं तस्योपरि निवेशयेत् तस्मादुपरि ब्रह्माणं सौ
वर्णकलशोपरि कुर्यात् शर्करयोपेतां सावित्रीं तस्य वामतः गंधधूपंतयोर्दद्याद्गीतं वाद्यं च कारयेत् तदभावे कथां कु
र्याद्यथा तुष्येत्पितामहः ब्रह्मणः स्थाप्य प्रतिमां कृत्वा गुडमयीं शुभां शुक्लपुष्पाक्षततिलैरर्चयेत् पद्मसंभवं ब्रह्मणे पादौ
संपूज्य जंघे सौभाग्यदाय च विश्वाय चोरुयुग्मं च मन्मथायेति वैकटिं स्वच्छोदरायेत्युदरमंत द्वायेत्युरोदितं मुखं पद्म
मुखायेति वाहू वैवेदपाणये नमः सर्वात्मने मौलिसर्चयेच्चापि पद्मजं ततः प्रभाते तत्कुंभं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ब्राह्मणा
भोजयेद्भक्त्या स्वयंतुलवणं विना भक्त्या तु दक्षिणां दद्याद्विमं मंत्रमुदीरयेत् प्रीयतामत्र भगवान्सर्वलोकपितामहः
हृदये यं समालोक्य तच्चानंदोभिधीयते अनेन विधिना सर्वमासि मासि समाचरेत् उपवासी पौर्णिमास्यां मर्चयेद्ब्राह्मण
त्रयं फलमेकं च संप्राश्य शर्वर्याभूतले स्वपेत् ततस्त्रयोदशमासे घृतधेनुसमन्वितां शय्यां दद्याद्विरंचयाय सर्वोपस्क
रसंयुतां ब्रह्माणं कांचनं कृत्वा सावित्रीं रजतैस्तथा पद्मात्मकः सृष्टिकर्ता सावित्रीमुपलभ्यतु वस्त्रैर्द्विजं सपत्नीकं पू
ज्य भक्त्या विभूषणैः शय्यासनादिकं दद्यात्प्रीयतामित्युदीरयेत् होमं शक्त्या तिलैः कुर्याद्ब्रह्मनामादिकीर्तयन् ग
ठेयनसर्पिषा तद्वत्पायसेन च धर्मवित् विप्रेभ्यो वायनं दद्यात्पुष्पमालां च शक्तितः यः कुर्याद्विधिनानेन पौर्णिमास्यां
स्त्रियोपि वा सर्वपापविनिर्मुक्तः प्राप्नोति ब्रह्मसाम्यतां इह लोके धनं पुत्रान्सौभाग्यं ध्रुवमत्र तु यो ब्रह्मासंस्मृतो वि

षण्णुरानंदात्मा महेश्वरः एकार्थत्वस्वरूपेण स्मरेद्देवपितामहं एवं श्रुत्वा च कारासौ दितिः सर्वमशेषतः कश्यपो व्रत
 माहात्म्यादागत्य परयामुदा चकार कर्कशांभूयोरूपलावण्यसंयुतां वरैस्तां छंदयामास सा त्रवत्रेवरं वरं पुत्रं शक्रव
 धार्थाय समर्थं च महौजसं वरयामि महात्मानं सर्वामरानिषूदनं उवाच कश्यपो वाक्यमिंद्रहंतारमूर्जितं प्रदास्याम्य
 ह मे तेन किं तच्च क्रियतां श्रुतं आपस्तंभां कुरु त्विष्टिं पुत्रीयामेयशस्विनि विधास्यामि ततो गर्भं गर्भस्येष्टस्तनौ शुभे ॥
 भविष्यति शुभो गर्भो दिवि शक्रनिषूदनः आपस्तंभा ततश्च क्रेपुत्रेष्टिद्रविणाधिकां इंद्रशत्रो भवस्वोति जुहाववहुविस्त
 रं देवाश्च मुदुदैत्यादानवामुमुदुस्तदा दित्यां गर्भमग्राधत्त कश्यपः प्राह तां पुनः मुखं ते चंद्रप्रतिमं स्तनौ विल्वफलोप
 मौ अधरौ विद्रुमाकारौ वर्णश्चातीव शोभतः त्वां दृष्ट्वा ह विशालाक्षि विस्मरामि स्वकांतनुं तथैव गर्भः सुश्रोणिहस्तेरुष्ट
 ष्टौ स्तनौ तव त्वया यत्नो विधातव्यो ह्यस्मिन् गर्भे वरानने एवं संवत्सरशतमस्मिन्नेव तपोवने संध्यायां नैव भोक्तव्यं
 गर्भे एयावरवाणिनि न स्थातव्यं न गंतव्यं चक्षुर्मूलेषु सर्वदा नोपस्करेषु निविशे मुशलो लूखलादिषु जलं नैवावगाहेथाः
 शून्यागारं च वर्जयेः न शयानासदातिष्ठेर्व्यायामं च विवर्जयेः न तुषांगारभस्मास्थिकपालेषु समाविशेत् वर्जयेत्कल
 हंस्तो कंग्राभ्यंगं तथैव च न मुक्तकेशातिष्ठेत्तनाशुचिः स्यात्कथंचन न शयीतोत्तरशिरानचैवाधः शिराः क्वचित् न वस्त्र
 हीनानोद्दिशान चार्द्रचरणा सती नामंगल्यां वदेद्वाचं न वक्तव्याधिका भवेत् कुर्याच्च गुरुभिर्नित्यं पूजां मंगलतत्परा स
 र्वौषधीभिः सृष्टेन वारिणा स्नानमाचरेत् कृतरक्षा सुशुभ्रपावचा पूजनतत्परा तिष्ठेत्प्रसन्नवदना भर्तुः प्रियहिते रता
 नतर्जयेच्च भर्तारं सर्वावस्थमपि क्वचित् कृशाशा दुर्बला चैव वार्द्धिक्यममचागतं स्तनौ मेचलितौ स्थानान्मुखं च वलि
 मिर्युतं एवं विधात्वया चाहं कृताहिनवदेत्क्वचित् स्वस्त्यस्तुते गमिष्यामि तथेत्युक्तस्तथा पुनः पश्यतां सर्वभूतानां
 तत्रैवांतरधीयत ततः स्वभर्तृवाचोक्तविधिना समतिष्ठत अथ ज्ञात्वा तथेन्द्रोपि दितेः पार्श्वमुपागतः विहाय देवसदनं तां

ब्र० र०
ज्येष्ठ०
२१

शुश्रूषुरवस्थितः दितेः छिद्रांतरप्रेप्सुरभवत्पाकशासनः विपरीतोदरव्यग्रः प्रसन्नवदनो वहिः अजानन्किंचित्कार्यमा-
त्मनः शुभमाचरत् ततोवर्षशतांतिसान्यूनेतुदिवसैस्त्रिभिः मेनेकृतार्थमात्मानं प्रीत्यावस्थितमानसा अकृत्वापादयोः
शौचं शयानामुक्तमूर्धजा निद्राभारसमाक्रांतादिवापरशिराः क्वचित् ततस्तस्यांतरं लब्ध्वा प्रविश्यांतः शचीपतिः
वज्रेण सप्तधा चक्रे तद्गर्भं त्रिदशाधिपः ततः सप्तचतेजातः कुमारः सूर्यवर्चसः रुदंतः सप्ततेवालानिषिद्धाजंभभेदिना
भूयोपिरुदमानांस्तानेकैकं सप्तधा चिच्छनत् एवमेकोनपंचाशद्भूतास्तेरुरुदुर्भृशं इंद्रो निवारयामास मारुदध्वपुनः पु-
नः ततः संचितयामास वितर्कमातिवृत्रहा कर्मणः कस्य माहात्म्यात् पुनः संजीवितास्त्वमी विदित्वा पुण्ययोगेन
पौर्णिमासीफलं त्विदं नूनमेतत्परिणतमथवा ब्रह्मपूजनात् वज्रेणाभिहताः संतो न विनाशमवाप्नुयुः एकोप्यनेक-
तामापयस्मादुदरगोप्ययं अवध्यान् न मेवैते तस्माद्विवाभवंत्विति यस्मान्ममारुद इत्युक्ता रुदंतो गर्भसंस्थिताः मरुतो
नाम ते नाम्ना भवंतु सुखभागिनः ततः प्रसाद्य देवेशः क्षमस्वेति दितिं पुनः अर्थशास्त्रं समास्थाय मयैतदुःकृतं कृतं कृत्वा
मरुद्वर्णैर्देवः समेतो ह्यमराधिपः दितिं विमानमारोप्य संयुक्तामगमद्विवं यज्ञभागभुजो जातामरुतस्ते ततो भवन्
न जग्मुरैक्यमसुरैस्ततस्ते सुरवल्लभाः इति पादोऽसृष्टिं खेदे ज्येष्ठपौर्णिमायां पुत्रकामव्रतं अथास्यामेव ज्यैष्ठ्यां विल्व-
त्रिरात्रव्रतं ब्रह्मोवाच ज्यैष्ठ्ये मासितुं संप्रोक्ष्य पौर्णिमास्यां द्विजोत्तम ज्यैष्ठ्यां कुजदिने कुर्यात्सिद्धार्थैः स्नानमुत्तमं श्रु-
क्षसितयेद्वक्त्या गंधपुष्पैश्च पूजयेत् वत्सरं त्वेकभक्तं तु हविष्यान्नेन कारयेत् श्वशूकरखरादीनां दर्शने भोजनं त्यजे-
त् अनेन विधिना सम्यक् मासि मासि समाचरेत् ततः संवत्सरे पूर्णं गत्वा विल्वसमीपतः गृहीत्वा वालुकां पात्रे प्रस्थमा-
त्रां महामुने अथ दाधान्यमादाय यवशालितिलादिकं ततो वंशमये पात्रे वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् उमामहेश्वरं ह्येवमश-
क्त्या कुर्याद्विभूषितं रक्तवस्त्रयुगंदद्यान्नैवेद्यं फलसंयुतं पुष्पैर्बहुविधैश्चापि फलैर्नानाविधैस्तथा गुडेषु जरिकैस्तत्र लव-

णेन विरूढकैः सप्तधान्यैस्तथादीपैर्वैशपात्रप्रकल्पितैः रजनीकंठमूत्रैश्च शुभ्रैः कुंकुमकैः सैः अवतारं करो
 त्येषा उमादेवी हरप्रिया श्रीनिकेतनमस्तुभ्यं शिवप्रिय नमोस्तुते अवैधव्यंचमेदेहि श्रियं जन्मनि जन्मनि श्रियं ध
 नपतिं पुत्रानारोग्यंकुलसंततिं सौभाग्यरूपसंपत्तिं पूजितस्त्वं प्रयच्छ मे सहस्रं विल्वपत्राणां होमयेत्तु यथाविधि
 पयसंतं ब्रजुह्याद्विप्रः शांतो थमंत्रवित् राजतं श्रीतरु कृत्वा सुवर्णफलशोभितं अष्टोत्तरशतं यावत्पीतवस्त्रेण वेष्टयेत् त्र
 योदश्यां समारभ्य यावत्पूर्णा भवेत्तिथिः त्रिरात्रं जागरं कृत्वा पीठवासी जितेंद्रियः उमापते पशुपते त्रैलोक्याधिपते
 प्रभो गृहाणा धर्मं महादेव गौर्या सह महेश्वर ततः प्रभाते संप्राप्ते स्नात्वा च तिलसर्पपैः वस्त्रालंकारयुग्मैश्च गुरु
 दांपत्यमर्चयेत् पादुकोपानहच्छत्रशय्यां गांच सुभूषितां गुरुसंपूज्य भक्त्या तु दद्यादेतत्प्रयत्नतः षोडशाष्टौ तु चतुरो
 द्विजान् दांपत्यभूषितान् वस्त्रालंकारगोदानैस्तस्मिन्नहनि पूजयेत् मिष्टान्नं भोजनं देयमात्मनः श्रेय इच्छता याना
 रीकुरुते चैतद्भूतं पापप्रणाशनं सर्वसिद्धिकरं पुण्यं शिवलोके महीयते कल्पकोटिशतं यावदास्थाया शिवसन्निधौ ततो
 राज्ञी भवेन्मर्त्ये पुत्रपौत्रसमन्विता इति स्कंदपुराणोक्तं सोद्यापनं विल्वत्रिरात्रव्रतं अस्यामेव पूर्णमास्यां तिलदानं च
 त्रोपानहं दिदानं च कुर्यात् तदुक्तं निर्णयामृते ज्यैष्ठ्यमासि तिलान्दद्यात् पूर्णमास्यां विशेषतः अश्वमेधस्य यत्पुण्यं
 तत्प्राप्नोति न संशयः विष्णुधर्मोत्तरे सोपवासस्तथा ज्यैष्ठ्ये पूर्णेतु शशलक्षणे उपानहौ तथा छत्रं दत्त्वा त्यतः सुखी भवेत्
 तत्र मंत्रः उपानहौ प्रदास्यामि कंटकादिनिवारणे सर्वस्थानेषु सुखं देअतः शांतिप्रयच्छ मे छत्रदानमंत्रः इहामुत्रातप
 त्राणं कुरु मे केशव प्रभो छत्रं त्वत्प्रीते दत्तं ब्राह्मणाय मया सह मया लक्ष्म्या सह विष्णुस्मृतौ ज्यैष्ठ्ये ज्यैष्ठ्यायुता चेत्स्यात्
 त्रछत्रोपानहप्रदानेन नरो नराधिपत्यमाप्नोतीति तथा वामनपुराणे उदकुंभां वुदानं त्रिविक्रमस्य प्रीत्यर्थं दातव्यं ज्यैष्ठ्यमा
 सित्विति इयं च रौच्यमन्वादिः तत्र मन्वादिकार्यत्वेन श्राद्धदानादिविधेयं तथा च कौर्मकल्पादिरपि कल्पादिकार्य

ब्र०२०
ज्येष्ठ०
२२

मपिकाथ्यं अत्रपद्मपुराणदानमुक्तंमत्स्यपुराणे एतदेवयदापद्ममभूद्वैरएमयंजगत् तत्कथांताश्रयंतद्वत्पाद्ममि
त्युच्यतेवुधैः पाद्वतत्पंचपंचाशत्सहस्राणितुपठ्यते ज्यैष्ठेमासितिलैर्युक्तंसोश्वमेधफलंलभेत् नारदीयेच एतद्वै
पंचपंचाशत्सहस्रंपद्मसंज्ञितं पुराणलेखयित्वावैज्यैष्ठ्यांस्वर्णावज्जसंयुतं यःप्रदद्यात्सुसंस्कृत्यपुराणज्ञायमानवः
संयातिवैष्णवंधामसर्वदेवनमस्कृतः इतिपद्मपुराणदानं ॥ स्वास्तिश्रीरणवीरसिंहधरणीपालोवदान्याग्रणीर्ना
नाशास्त्रविचारसाररसवित्सद्वृंदसंरक्षकः धर्माधर्मविभागकृद्रघुपतेःपादांवुजाचारतो जीयात्पुत्रकलत्रमित्रसहि
तःसंपालयन्क्षमांचिरम् १ रणवीरसिंहभूपेनकारितेकृत्यसागरे अभवज्यैष्ठकृत्यानांरम्योरत्नसमुच्चयः २ इति
श्रीमत्सूर्यवंशावतंसरघुकुलतिलकश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारिते कृत्यरत्नाकरेज्यैष्ठमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥

ज्यैष्ठमासप्रारम्भः